Anul XIV nr. 30 (659) 27 iulie – 2 august 2004
24 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Senzațional! După 500 de ani, *Academia Cațavencu* vine cu bomba!

Dosarul de cadre al domnului Ștefan Celmare

Nu mare la stat (însă ceva mai mare ca Adrian Minune), dar degrabă vărsătoriu de sînge nevinovat (chiar mai degrabă ca doctorul Ciomu), Ștefan cel Mare a lăsat o amintire în cărțile noastre de istorie, un obiectiv în programul electoral al lui Ion Iliescu și cîte-o gaură cam cît de-o sabie prin burțile femeilor care rămăseseră gravide prin Brăila pe vremea domniei lui. E timpul să aflăm, acum, cine-a fost Ștefan cel Mare, ce-a făcut el în afară de biserici, cîți copii a produs și cu fonduri de unde.

Pagina 3

Pe Canalul Bîstroe se interpretează la tîrnăcop

Cîntecul de lebădă, de pelican creț și de cormoran pitic al Deltei

Am putea zice: să moară capra vecinului ucrainean, dacă el vrea; n-are decît să-și distrugă Delta. Să-i moară pelicanii sau să îi plece la noi, dacă nu știe să le asigure confortul. Din păcate, nu-i așa de simplu. Delta e un întreg: împiedici un pește să depună icre la ucraineni, moare un pelican de foame la noi și te pomenești că iese în stradă să îți dea în cap. Citiți despre consecințele dezastruoase ale amenajării canalului Bîstroe pentru fauna din Deltă!

Pagina 8

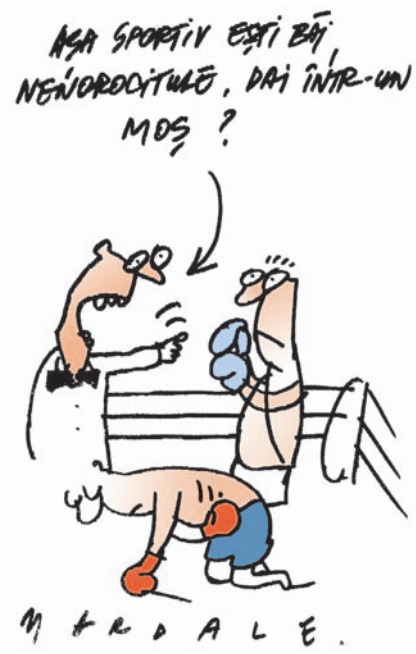

...Șapte... opt... nouă sute... un miliard! Ce zici, Adriane, la suma asta te retragi? Sau mai vrei să încasezi?
Chiar dacă a pierdut numărătoarea, Năstase rămîne
ÎNVINGĂTOR LA PUNGĂ

Plecat peste Ocean în căutarea Centurii de Aur cu multe diamante, Adrian Năstase descoperă că nu-i chiar atît de ușor să-i ia locul lui Moșu și-i cere echipei sale de tehnicieni să arunce IRSOPu'

Refuz pe bune

Luni, Clubul Român de Presă a strîns presa locală într-o sală și a anunțat-o că, începînd de săptămîna asta, se va ocupa și de problemele ei. Un lucru, sincer vorbind, lăudabil, chiar dacă foarte întîrziat și chiar inutil pentru unele zone în care presa locală nu mai e cîine de pază al democrației, ci doar un „măi, animal" de companie pentru Putere. Intrarea s-a făcut pe bază de acreditare, așa cum i se mai zice la invitație în limbaj diplomatic, cînd nu vrei să-i jignești pe cei neinvitați. Bineînțeles, Agenția de Monitorizare a Presei – *Academia Cațavencu* nu a fost invitată, prin urmare, n-a fost nici acreditată. Totuși, două reprezentante ale Agenției au încercat să asiste la eveniment – lucru socotit prea îndrăznețde dl George Ene, directorul executiv al CRP, care, văzîndu-le așa, pline de entuziasm, le-a trimis la plimbare. Telefoanele de rechemare primite ulterior s-au dovedit inutile, semn că nu chiar oricine își permite luxul să trimită două fete la plimbare și apoi să se răzgîndească.

Așezămîntul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-șef adj.: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Secretar general de redacție: **Gabriel DROGEANU**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOTOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan ȘTANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Alexandru DUȚU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: **Sorin AXINTE** axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro
Coordonator distribuție: **Cristian DOMNIȚEANU** cristi@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri

DEMNITARII SPUN TRĂSNITE

Călin Popescu-Tăriceanu și Viorel Cataramă-SAFIceanu, reprezentanții unei fracțiuni nu prea mari, dar destul de influente din Opoziție: PNL-Aripa Îmbogățită

Călin,
eu te susțin! Tu chiar meriți să fii președintele partidului nostru! Păi, cine ai vrea? Stolojan, cu cravatele lui mediocre de contabil anost? Stoica, aoleo, cu costumele lui de avocat prăfuit? Sau Mona Muscă, cu parfumurile ei ieftine de intelectuală care ultimii bani și-i dă pe cărți ca tîmpita? Nici măcar o Toyota în leasing n-are, fraiera!... Nu, îți zic io, doar d-alde noi putem constitui adevărata alternativă la PSD. Că doar noi ne mai comparăm cu ei la vile, limuzine și conturi babane!

Legendă
? *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
?? *bârfă cu parfum de credibilitate*
??? *bârfă-beton*

La PNL au început, ca la orice partid în febra ciolanului, ghiorăiturile intestine ale puterii. Cum Stolojan are cele mai mari șanse pentru președinția țării (conform sondajului comandat de însuși Ion Iliescu), a rămas, așadar, președinția partidului, unde dau la foale și la gioale, de zor, doi bărbați grizonați ai partidului, Călin Popescu Tăriceanu și Valeriu (S)Toica, doi foști miniștri cărora guvernarea CDR le poate lesne reproșa câte ceva.

Și că tot veni vorba de așa-zisa posibilă viitoare guvernare DAistă, liberalii nu prea au la această oră o soluție onorabilă pentru postul de prim-ministru. După spusele lui Stolojan, nici unul dintre foștii miniștri ai guvernării '96-2000 nu va fi ales prim-ministru, ceea ce pare o soluție curată și, mai ales, îndrăzneață.

??? Grindina a făcut pagube de 225 de miliarde de lei, numai la serele Popești-Leordeni. Armata, al cărei comandant suprem este Iliescu și al cărei cap politic este mâna lui dreaptă, Ioan Mircea Pașcu, a făcut pagube bugetare de peste 6 milioane de dolari pentru implementarea rachetei antigrindină. De câțiva ani de zile, Institutul de Cercetare-Dezvoltare al Armatei de la Clinceni cere milioane peste milioane de parai pentru a lupta împotriva grindinei. În tot acest timp, ministrul Pașcu își vede liniștit de treabă, cu vânătorile lui de urși din Maramureș, iar grindina, rămasă nesupravegheată acasă, își face de cap devastând țara mai ceva ca armatele de odinioară ale lui Hantătar.

??? Mihail Ianăș a fost angajat ca director la Regal Petroleum. Câtă vreme a fost președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu rang de secretar de stat, Ianăș a dat dovada unui comportament extrem de suspect, atunci când i-a concesionat fostului deputat PD Adrian Videanu, patronul societății Marmosim, cel mai mare și valoros zăcământ de marmură din țară, cel de la Rușchița, și i-a alungat pe investitorii italieni din Verona din spațiu. Italieni care au în zona Valpantena, din nordul Veronei, cea mai performantă industrie de prelucrare a marmurelor din lume. Înainte de a o tunde la Regal Petroleum, Ianăș a apucat să concesioneze patru procente din subsolul teritoriului românesc unor clienți aleși pe sprânceană.

??? Cea mai elevată voce masculină a muzicii populare românești are probleme atat de mari de sănătate, încât posesorul ei, Grigore Leșe, a trebuit să fie arestat la propriu, de Poliția Maramureș, pentru a fi internat într-o clinică de specialitate și diagnosticat medical. Văzând că n-are încotro, Leșe a fost nevoit să accepte tratamentul Internelor și, apoi, pe cel al Sănătății.

??? Județul Satu Mare pare că n-are de gând să-și revină din coma politică în care a intrat, de mai bine de o jumătate de an. După ce Puterea centrală l-a sacrificat pe prefectul Ciocan, lăsându-l ca interimar pe subprefectul Riedl, săptămâna trecută l-a numit pe controversatul Marian Valer în cea mai înaltă funcție executivă a județului. Posesor al unui club de fotbal și controlor al ziarelor locale, Valer îl are în spate pe Ioan Mircea Pașcu, care i-a supravegheat atent pașii în tot acest timp, de când PSD pilotează ca un jandarm întreaga țară.

Acciduzzu

Bula demnitarului

Deci, fii atentă, păpușa: „s-au" se scrie cu liniuța despreunat cînd scrii, de ecsemplu, „s-au dus". Și fără liniuță cînd scrii, să zicem, împreunat „eu sau tu". Știi cine m-a-nvățat șmecheria asta? Dan! Dan Pavel, profesorul și analistul politic, consilierul meu... Mă rog, m-a costat douăj' de mii de coco, da' măcar m-am ales cu ceva. Păi, ce naiba făceam cu banii ăștia? Îi dădeam lu' Sechelariu pe un marț, la table...

Gigi Becali, un intelectual inițiat în cultura creșterii ovinelor, care, lămurindu-se că Machiavelli nu antrenează mai bine decît Pițurcă, ar încerca mai degrabă cu Ravanelli și Altobelli

CATEGORIA A FI SAU A NU FIR-AR AL...

Radu F. Alexandru (senator PNL): „E clar că ne aflăm ori în fața unui mitocan, ori a unui mizerabil."

CATEGORIA FUNCȚIILE MEANDRELOR CONCRETULUI

Neculai Onțanu (primarul sectorului 2): „Primul-ministru este cetățean al Bucureștiului și, ca președinte de partid, va ține cont de dorințele și solicitările cetățenilor."

CATEGORIA DIN VOTUL GÎNDIRII

Traian Băsescu (primarul Capitalei): „Adrian Năstase nu înțelege că, pentru a cîștiga în toamnă, trebuie să aibă susținerea românilor, nu a liderului de la Casa Albă."

CATEGORIA PROCENTUL ETAPEI

Adrian Năstase (prim-ministru): „Sînt pregătit 95 la sută să particip la alegeri."

CATEGORIA EMIL BOBU

Ioan Rus (președinte PSD Cluj): „Șansele realiste să cîștigăm alegerile sînt de 60 la sută, dacă vom avea o prestație corespunzătoare."

Tudor Mohora (deputat PSD): „Cînd cineva mă critică, trebuie să-i aduc aminte ce a făcut, dacă vrea să revină la guvernare."

Ioan Opriș (secretar de stat, Ministerul Culturii și Cultelor): „De fiecare dată ne sesizăm cînd crapă ceva."

Lia Roberts (candidat la președinția României): „Vreți să mă comiteți să vorbesc despre lucruri pe care am să le fac dacă voi fi aleasă, iar asta ține exclusiv de campania electorală. Eu nu vreau să mă calific înainte de a mă descalifica."

CATEGORIA EMMYL BOBBY

George W. Bush (președintele Statelor Unite): „Voi cîștiga alegerile prezidențiale și premierul Năstase mi-a spus că și el va cîștiga în România."

CATEGORIA LIMBI LUNGI PE ULTRA-SCURTE

Dragoș Șeuleanu (președintele Societății Române de Radiodifuziune): „Vă mulțumesc foarte mult că vă aflați aici. Este o onoare și momentul realizării unui vis. Domnule prim-ministru, vă mulțumesc foarte mult că vă aflați aici."

Adrian Năstase (prim-ministru): „Apreciez eforturile făcute de Dragoș Șeuleanu, președintele SRR, care a insuflat energie echipei. Pe unii îi cunosc numai după voce. Poate ar trebui să acordăm o importanță mai mare Radioului."

CATEGORIA ACEEAȘI PRIMĂRIE CU ALTĂ PĂLĂRIE

Traian Băsescu (președinte PD): „Electoratul nu a mai vrut să voteze primari care stăteau în borcanul din primării."

CATEGORIA ÎNTRAREA ÎN PARANORMALITATE

Constantin Mudava (candidat la președinția României): „Aduc un cald salut fenomenal tuturor!"

„Revoluția din 1989 a început la Scornicești în frunte cu mine, împreună cu bolnavii mei."

Întunericitul

Dosarul de cadre al domnului Ştefan Celmare

Data naşterii:

Anno Domini 1438 sau 1439; locul: probabil Borzeşti, judeţul Bacău, localitate suburbană a municipiului Oneşti, botezat până la revoluţie Gheorghe Gheorghiu-Dej, dictator, fost muncitor feroviar. Oneştii au apărut în 1956, prin unificarea satelor Borzeşti, Oneşti şi Slobozia. Borzeştii de odinioară păstrează ctitoria lui Ştefan. Masa altarului s-a înălţat pe trunchiul stejarului *(Quercus sp.)*, între crăcile căruia se juca de-a tătarii şi moldovenii Ştefan Celmare, când era mic. Oneştiul este condus de primarul Emil Lemnaru (PSD), reales cu o majoritate (zdrobitoare) în iunie 2004 (locale). Nume părinţi: tatăl: Bogdan II, bastard incert al lui Alexandru cel Bun sau al fratelui acestuia, jupânul Bogdan; profesie tată: voievod; loc exercitare mandat: Moldova; final mandat: 15 octombrie 1451; de ce: eliminare; cum: asasinat; cine: Petru Aron, bastard; motiv: pretenţie tron; unde: sat Reuşeni; circumstanţe: nuntă, etilism acut; mod: decapitare; autori: 200 soldaţi; martor ocular: Ştefan Celmare vârstă 13 ani; mamă Ştefan: Maria Oltea; origine mamă: sănătoasă, Muntenia; profesie mamă: casnică; fraţi Ştefan: Ioachim, Ion, Cârstea; surori: Sora şi Maria; educaţie: îngrijită; instituţie învăţământ absolvită: Curte Borzeşti; limbi vorbite: slavona; limbi nebănuite: româna. Anul începerii mandatului: 1457; modul în care a pus mâna pe putere: lovitură de stat împotriva lui Petru Aron; sprijin extern: trupe mercenari Vlad Ţepeş, vărul său.

Domiciliul stabil:

cetatea de scaun a Sucevei, str. Cetăţii, Suceava, judeţul Suceava. Cod personal: Io Ştefan Voevod i Gospodar Zemle Moldovskoe. Starea civilă: căsătorit de trei ori cu neveste decedate de tinere şi încurcat cu sute de muieri longevive, cu o droaie de urmaşi legitimi, majoritatea morţi prematur, şi de bastarzi incerţi, care au supravieţuit tuturor epidemiilor. Moldovenii de astăzi pretind că se trag cu toţii din osul său domnesc. Cel mai specific urmaş al osului său este Mitică Sechelariu, fostul cneaz al Bacăului, căzut în bătălia de la Bacău, dintre 6-20 iunie 2004. Neveste duse la altar: Evdochia de Kiev: rusoaică sau ucraineancă sau lituaniancă; Maria de Mangop: bizantină; Maria Voichiţa: munteancă minoră, fostă amantă; copii cu acte în regulă: cu Evdochia: Petru, mort la 14 ani; Alexandru, mort la 32 de ani; Elena, măritată cu cneazul Moscovei, Ivan Ivanovici, rămasă văduvă de tânără şi închisă în turnul Moscovei împreună cu fiul ei, până la moarte; cu Maria de Mangop: Iliaş, mort la un an; Bogdan, mort la şapte ani; cu Maria Voichiţa: Bogdan Vlad, înscăunat sub numele Bogdan III, zis Orbul, zis Chiorul; Ana şi Cneajna, moarte amândouă de tinere; neveste duse în tufiş şi amante sigure: Maruşca şi Maria Răreşoaia; bastarzi cerţi: Petru Rareş, domn de două ori.

Date antropometrice:

mic la stat, faţă ovală, mustaţă răsucită în sus; personalitate: mare la sfat, degrabă vărsătoriu de sânge, accentuată, violentă, răzbunătoare, colerică, paranoică; politica externă spre nord, vest şi sud: xenofobă, antiotomană, antitătărească, antimaghiară, antipolonă, antiromânească; politica externă spre est: armonioasă: filorus, filoucrainean; alianţe de sânge cu Kievul şi Moscova; Ştefan Celmare n-a reuşit să descopere în 66 de ani de viaţă că muntenii şi moldovenii vorbesc aceeaşi limbă; sau, dacă a aflat, s-a răzbunat pe munteni, din cauza deselor conflicte întreţinute cu voievozii Ţării Româneşti. În intervenţiile militare din Muntenia a făcut dovada unui comportament de vampir, ca şi vărul său, Vlad Ţepeş. Într-o luptă a ucis toată populaţia civilă muntenească, trăgând-o în ţeapă prin buric. Crime de genocid împotriva umanităţii: Brăila, februarie 1470; sursă: *Cronica moldo-germană*: „A trimis Ştefan Vodă asupra Brăilei, în Ţara Muntenească, şi a vărsat mult sânge şi a ars târgul cu totul şi a poruncit să nu rămână copil în pântecele mamei sale şi a spintecat sânii mamei şi a spânzurat pe copii de ei“. Motivul excesului de zel porneşte de la o scrisoare a boierilor munteni, care nu voiau ca Ştefan să-l pună pe tronul Ţării Româneşti pe pretendentul Mircea, pe care-l fac fiu de curvă, odrasla Călţunei, cu care s-au culcat toţi pescarii Brăilei: „De spui că Mircea ţi-este fiu, pe mumă-sa ia-ţi-o şi păstreaz-o să-ţi fie doamnă“, îşi încheie epistola boierii, în stilul *României Mari*, nebănuind ce-i paşte. Drept urmare, Ştefan se răzbună pe populaţia civilă a Brăilei, necruţând nici măcar femeile gravide pe care le scapă de urmaşi, spintecându-le burţile. Implicări în scandaluri internaţionale şi cafteli în care a dat: Baia, Târgul de Floci, Vaslui, Războieni, Codrii Cosminului; cafteli în care a luat-o: Valea Albă. Ultimul act de vitejie al lui Ştefan s-a consumat la 15 septembrie 1485, când, de bunăvoie şi nesilit de nimeni, a purces la Kolomea, Republica Ucraina, însoţit de o şleahtă de boieri, unde s-a prosternat în faţa craiului polon Cazimir, căruia i-a sărutat sabia şi i-a făgăduit credinţă veşnică.

Sabia lui Ştefan:

nu e sabie, ci spadă. Fostă armă albă, astăzi neagră oxidată, formată lamă lungă oţel damaschinat, fixată mâner bronz, descoperire întâmplătoare după revoluţie ‘89 în Muzeul Top Kapî, Istanbul, fost Constantinopol. Adrian Năstase a comandat o copie a sabiei, pe care a meşterit-o bijutierul turc de neam armenesc Kirkor Buyuktasciyan, la porunca ministerului turc al Culturii, care l-a plătit cu 3.000 de parai. În luna mai 2004, Năstase a luat copia din mâna baştanului Recep Tayyip Erdogan, premierul Turciei, şi a sărutat-o ca pe un vâjgalău, în văzul ţării. Pulimea n-a zis nimica. Inteligenţia a zis că capul plecat sabia nu-l taie. Sabia lui Damocles a zis că încă n-a sosit ceasul. Iliescu a zis că s-a împlinit vremea, că se fac cinci veacuri de ani de la prohodul lui Ştefan şi i-a zis târlanului de Răzvan Theodorescu – în comparaţie cu care bourul de pe stema Moldovei este filozof, iar zimbrul vânat de Dragoş Vodă este un adevărat Socrate – să pună de-un parastas naţional, de un an de zile. Prostimea s-a înghesuit la Putna pe 2 iulie 2004, să strângă în braţe mormântul lui Ştefan, dar Puterea n-a lăsat-o să intre înăuntru şi a ţinut-o afară cu ochii în soare. Vlădica Pimen s-a zbârlit foarte rău şi a afurisit Puterea, despre care a zis că l-a furat pe Ştefan şi că e mai comunistă decât satrapul Ceauşescu.

Cum a ajuns sabia lui Ştefan la Istanbul:

a) a pierdut-o din teacă, în timp ce o călărea pe Răreşoaia pe cal şi umbla la

Binecredin-ciosul *(vezi icoana)* Ştefan cel Mare, voievodul care, dacă trăia pe timpul PSD-ului, ar fi rămas un simplu baron local moldovean, obligat să ridice biserici cu bani de la buget şi să ducă 47 de bătălii electorale cu fonduri deturnate de la PHARE

ailantă teacă, de unde a scos o săbioară sau un caras sau un ţipar sau o altă spiţă de peşte fără pic de rușine; în aceste circumstanţe, Ştefan poate fi acuzat de abuz de putere: ce căuta un bărbat călare pe o femeie, pe un singur cal putere?; b) a scăpat-o din mână, în timpul războiului cu turcii, când se lupta cu Maria de Mangop, care era frigidă; aici, Ştefan poate fi acuzat de neglijenţă în serviciu: de ce s-a încurcat cu o bizantină rece?; c) a predat-o Turcului, de bunăvoie şi nesilit decât de Maria Voichiţa, care era minoră şi voia mai multă atenţie din partea soţului ei, cu testosteronul îmbătrânit în războaie de uzură; în atari împrejurări, Ştefan poate fi acuzat de înaltă trădare, corupere de minori şi înstrăinare de obiecte de patrimoniu; de ce s-a predat pe mâinile unei gerontofile, în loc să cadă pe câmpul de luptă?; d) a fost făcută plocon Înaltei Porţi de Iliaş Vodă, un fiu al lui Petru Rareş, fratele Doamnei Chiajna şi nepotul lui Ştefan Celmare, care îmbrăţişează dreapta credinţă a Profetului, sub însuşi numele lui, Mohamet, după ce ajunge paşă de Silistra, înainte de a fi surghiunit la Bursa şi otrăvit ca un câine în Alep, la anul 1562; numele lui Iliaş Vodă a fost ras de pe proscomidia bisericii domneşti din Târgu Frumos şi din Evangheliarul de la Voroneţ.

Decesul lui Ştefan:

survenit 2 iulie 1504; vârstă persoană decedată: *semper incertus*, 64 sau 66 ani; cauză deces: maladie profesională: plagă împuşcată proiectil localizare articulaţie membru inferior, probabil cu fractură cominutivă oase metatarsiene; tip proiectil: bombardă; loc accident: cetatea Chilia, Republica Ucraina, asediu an 1462; autor accident: necunoscut; tratament local: cauterizare fier roşu în ambulatoriu fără terapie intensivă sau intervenţie chirurgicală bloc operator; tratament pe cale orală: ceaiuri medicinale; posologie ceaiuri: înainte de cele trei mese principale; durată tratament: 42 ani; medici curanţi: Ieronimo di Cesena, Matteo Muriano, Isac beg, bărbier chirurg Buda; medic familie: Johann Klingensporn; evoluţie posttraumatică: febră delirantă, greţuri; complicaţii patologice: ulcer varicos, fistule osoase; evoluţie patologică: osteomielită acută cronicizată; observaţii: Ştefan purtat 42 de ani glonţ articulaţie fără evoluţie gangrenă şi fără finalizat amputare membru inferior; starea pacientului a fost mobilizată de anticorpi nespecifici; alte afecţiuni pacient: artritism sau podagră sau gută; etiologie artritism: depunere săruri urice la articulaţii membre superioare şi inferioare; de ce depus săruri: alimentaţie copioasă multă carne; tip carne: vânat; tip vânat: cu păr şi pene; evoluţie artritism: imobilizare membre, senzaţie durere acută cald-rece, invaliditate grad I, II, III şi IV; alte afecţiuni: diabet, acidoză; etiologie diabet: regim alimentar (incorect) bazat carne (în exces), vin (Grasă Cotnari), glucide (miere); patologie: diabet favorizat septicemie plagă împuşcată (vezi *supra* maladii profesionale), agravare lipsă *know-how* măsuri asepsie şi antisepsie, lipsă totală antibiotice, tratament exclusiv ambulatoriu. La parastasul de 500 de ani de zile de la decesul lui Ştefan, Puterea a tocat câteva zeci de miliarde de lei; la Borzeşti, de 1 iulie 2004, au benchetuit: boul bălţii, Răzvan Theodorescu, Mitropolitul Daniel al Moldovei, Vicarul Ioachim Băcăuanul, primarul Lemnaru al Oneştilor; s-a jucat piesa *Apus de soare;* a cântat: Dumitru Furdui Iancu; s-au consumat: 30.000 sarmale; s-a încălecat pe-o şea şi s-a spus poveste-aşa; a consemnat:

Cornel IVANCIUC
civanciuc@yahoo.com

Privatizări care se-nvîrt în CEC

Constantin Teculescu, preşedintele CEC, zis şi Tedy, a mai făcut o ultimă inginerie salarială (am numit inginerie salarială corespondentul ingineriei financiare în cazul persoanelor care n-au habar de finanţe): acum o săptămînă i-a convocat pe toţi liderii sindicali de la sucursalele judeţene ale CEC şi i-a pus să-i voteze rămînerea în funcţie. Sindicaliştii au votat după cum le-a cerut Tedy, animaţi de gîndul că acesta va amîna cît poate de mult procesul de privatizare a instituţiei şi, prin urmare, concedierile. Astfel, Tedy şi-a păstrat scaunul de preşedinte, dar din păcate numai la şezut, nu şi la cap.

Oprişan începe alfabetul cu litera A8

Pentru că din Nissan-ul de la serviciu era din ce în ce mai greu să evite pensionarele ce trec străzile din Focşani, Marian Oprişan s-a gîndit să facă o achiziţie care să asigure integritatea bătrînelelor care l-au votat şi şi-a luat un Audi A8 de peste 50.000 de euro. O maşină ceva mai stabilă, pe care baronul de Vrancea umblă zilele astea s-o înmatriculeze. Să vedem dac-o va înregistra şi pe asta tot pe numele mamei, aşa cum a făcut şi cu restul averii. Se vede treaba că politica poate schimba destine aproape peste noapte. Bunăoară, iată cazul Oprişan: copil de turnători, înainte, copil de bani gata, după.

La Cluj, studenţii-s trataţi ca sluj’

În Cluj-Napoca trăiesc, învaţă şi, dacă au noroc, se iubesc aproximativ 80.000 de studenţi. Tot în Cluj-Napoca există şi o Casă de Cultură a Studenţilor, care are un centru de presă studenţesc. Centrul de presă studenţesc scoate, din cînd în cînd, dacă are bani, un ziar numit *Ziarul studenţesc.* Ziarul acesta studenţesc este o publicaţie normală pentru România de azi şi uşor dăunătoare pentru România de mîine. Fiindcă, precum orice ziar cu probleme financiare, nici el nu a scăpat de pesedizare. Editorialele nu prididesc în a felicita studenţii transilvăneni că sprijină proiectele locale ale PSD-ului – unul dintre acestea fiind construirea autostrăzii Braşov-Borş. Sprijinul studenţilor a constat, în cazul autostrăzii, în strîngerea de semnături pe stradă, acţiune la care au participat 10-15 studenţi trimişi pe stradă de şeful Casei de Cultură, şi el pesedist pînă-n măduva oaselor, dacă nu chiar pînă-n măduva ciolanului.

Platon şi Aristotel
dînd cu biciul cătinel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

OVIDIU BRÎNZAN: „În Sănătate, ca şi la fotbal, tot poporul se pricepe“

Ovidiu Brînzan este ministrul Sănătăţii. Adică a fost păcălit de protocolul de la spitalul de nebuni de la Poiana Mare şi a uitat de nişte fonduri anticorupţie ale Ambasadei Americii. Bine, dumnealui a avut şi vremuri mai bune. O carieră de parlamentar, o căsătorie cu Dana Războiu, prezentatoarea ştirilor de la TVR. Cam ăsta e şi parcursul interviului, doar că acesta e întîmplător presărat cu sunete şi coincidenţe.

Reporter: N-am prea înţeles ce vreţi dumneavoastră să faceţi în viaţă.

Ovidiu Brînzan: Mai concret!

Rep.: Nu ştiu… ce Sănătate e asta unde un doctor îi taie unuia penisul de trei ori?

(Ovidiu Brînzan este sunat pe mobil. I se cer detalii despre licitaţiile electronice. Încheie cu cuvintele: „Bine… te sun eu mai încolo, nu pot vorbi acum.“)

Rep.: Ce Sănătate e asta unde un medic taie în trei penisul unui pacient?

O.B.: La fel ca în societatea mare, şi în societatea medicală mai există şi oameni care se îmbolnăvesc. Unii se îmbolnăvesc şi cu nervii. Se pare că aici avem un asemenea caz. Oricum, concluziile le va prezenta ancheta Parchetului.

Rep.: Pentru nervii celor ce au scăpat cu penisul netăiat nu durează prea mult?

O.B.: Nu, cînd am ales în 1990 democraţia, am ales şi să ne supunem statului de drept, iar asta înseamnă ca Justiţia să-şi urmeze cursul, uneori poate mai greoi.

Rep.: Vorbe goale…

O.B.: Nu sînt vorbe goale. Doctorul respectiv a fost suspendat din primul moment, nu mai are nici un contact cu bolnavii.

Rep.: Dumneavoastră, ca ministru, aţi fi putut păţi aşa ceva?

O.B.: Este categoric că s-a întîmplat o tragedie şi cei care au fost vinovaţi vor plăti.

Banii americani

Rep.: Şi cu ambasadorul Americii cine plăteşte?

O.B.: Eu cred că s-au tranşat acolo lucrurile…

Rep.: Adică, Guest a vorbit de nebun…

O.B.: Chiar nu am făcut afirmaţia asta. Dumnealui avea multe idei utile…

Rep.: Dar să-şi ţină banii acasă!

O.B.: Acum, cu banii… fiecare să-şi vadă de priorităţile lui. Noi am avut nişte priorităţi, le-am transmis exact. În primul rînd, lupta anticorupţie este o prezenţă reală, chiar şi în practica medicală…

Rep.: Dar 300.000 de dolari e prea puţin.

O.B.: Era mult pentru alte proiecte care s-ar fi putut realiza cu banii aceia.

Rep.: 300.000 e şpaga la licitaţiile astea…

O.B.: Acum nu mai este. Acum este licitaţia în format electronic.

(Pe uşa ministrului intră un tip cu un borcan de icre roşii. Apetisante. I le oferă ministrului: „De la mine, de la Galaţi!“. Ministrul spune mulţumesc. Apoi, mi se adresează: „Nu mănînc. Le doriţi dumneavoastră?“. Pofticios, spun: „Nu.“ Ministrul le ia şi le bagă în dulap.)

Rep.: Sînteţi încă naiv.

O.B.: Sînt realist. Dacă faci un sistem bun, el funcţionează cum funcţionează şi în alte ţări. Sistemul nu trebuie să mai depindă de oameni şi de voinţa lor. Noi ne lăsăm la imaginaţia unor oameni. Or, noi, la Sănătate, nu mai depindem de această imaginaţie.

Rep.: Dumneavoastră n-aţi prea comunicat cu Guest.

O.B.: Ne-am întîlnit de trei ori şi nu am reuşit să finalizăm proiectul respectiv.

Rep.: N-aţi înţeles limba.

O.B.: Nu am înţeles faptul că dînsul era sătul de lucrurile ce le spusese atîtor miniştri ai Sănătăţii în ultima vreme… Nu e vina mea că sînt al patrulea pe parcurs de un an. A avut senzaţia că nu e luat în serios. Noi am încercat să rezolvăm din punctele discutate cu el. De exemplu, declaraţiile de interese la cei ce participă la comisiile de licitaţie. Se făceau declaraţii la funcţionari, miniştri, deputaţi. Eu sînt deputat. Nu am văzut ban public niciodată. Nici nu ştiu cum arată. În schimb, cei de la licitaţii nu făceau asemenea declaraţii. Vreau să extindem acest sistem de declaraţii în Sănătate.

În Sănătate la ce se pricepe un ministru?

Rep.: Nu vă crede nimeni.

O.B.: Fiindcă Sănătatea în toate ţările din lume e bolnavă. Am vorbit cu colegii mei, miniştri ai Sănătăţii din ţările europene… miniştrii de acolo au cea mai scăzută speranţă de viaţă ca membri ai guvernului. Aşa e acolo, aşa e şi aici. Aici sistemul e cu mult mai discreditat fiindcă nu a avut un drum credibil. Oamenii şi-au pierdut încrederea în drumul Sănătăţii româneşti. Eu cred că măcar un mesaj am transmis: măcar avem un drum. Sper să avem şi puterea şi înţelepciunea să-l ducem pînă la capăt.

Rep.: Vă mai amintiţi cum v-au păcălit medicii la Poiana Mare? V-aţi dus în control şi medicii de acolo v-au arătat zonele de protocol şi dumneavoastră i-aţi crezut.

O.B.: Ştiţi că nu a fost aşa? La vremea respectivă se făcuse o afirmaţie foarte gravă în presă, că e genocid. Era vorba de imaginea ţării. Scopul vizitei mele… e drept, anunţată cu o zi înainte… Nu am fost păcălit… nu erau lucrurile acelea apocaliptice din articolul scris. Erau deficienţe foarte serioase, care nu se pot cosmetiza peste noapte. Le-am constatat şi am început să le remediem.

Ovidiu Brînzan, ajuns de tînăr să umble prin spitale cu diagnosticul „Ministru“ în urma unor repetate abuzuri cu medicamente

Rep.: În Sănătate la ce vă pricepeţi?

O.B.: E un răspuns foarte dificil, fiindcă în Sănătate, ca şi la fotbal, tot poporul se pricepe. Eu mă pricep…

(Sună mobilul reporterului. Îndelung. Reporterul nu răspunde.)

O.B.: …cred că am reuşit să înţeleg…

(Sună orologiul din cabinetul ministrului. Lung, intens, vibrant. De 18 ori.)

O.B.: …care este cel mai important lucru în Sănătatea românească şi cel mai important lucru e o strategie, lucru care trebuie să ne ducă acolo unde trebuie să ajungem. Această strategie am realizat-o sub patronajul Băncii Mondiale. Ea indică ce trebuie făcut în următorii 10 ani. Chiar dacă nu va fi respectată de următorii miniştri, ea oferă o poziţie privilegiată faţă de mine, cînd am devenit ministru.

Rep.: Nu tot PSD-ul a dat ultimii miniştri? Înseamnă că acest partid nu a fost în stare să dea un ministru ca lumea.

O.B.: Nu. A fost o conjunctură nefericită care…

Rep.: Conjunctură internaţională… războiul din Irak?

O.B.: Nu. S-au schimbat trei miniştri într-un interval foarte scurt.

Rep.: Ce vrea PSD-ul de la Sănătate? Comisioane.

O.B.: PSD a reuşit să stabilească faptul că Sănătatea este una dintre priorităţile naţionale azi.

Hit etern: şpaga

Rep.: Ştiţi ce ar fi trebuit să faceţi dumneavoastră? Să faceţi să scadă şpaga medicilor.

O.B.: Asta încercăm să facem. Vrem să-i plătim pe medici cum trebuie. Salariul din Sănătate e mai mic cu un milion decît salariul din Învăţămînt şi cu trei faţă de cel al funcţionarilor publici. îi vom plăti pe medici după munca depusă şi după pregătirea lor… ei fac totuşi şase ani de facultate, între cinci şi şapte de specialitate şi apoi încă cinci ani de primariat. Doctorii merită să fie plătiţi mai bine, cînd o să reuşim să-i plătim mai bine, o să putem să le cerem mai multe lucruri. Condamn categoric condiţionatul în acest fel al actului medical. Omul dă bani fiindcă e mulţumit şi că ştie că doctorul e mai sărac ca pacientul, de multe ori.

Rep.: Ha-ha-ha! Cum aşa? Logica e corectă, dar greşită, domnule ministru! Nimeni nu se gîndeşte la salariul medicului, vrea un tratament mai bun. Iar şpaga se dă înainte, ca să nu existe surprize!

O.B.: Singura soluţie este ca medicii să fie plătiţi mai bine.

Rep.: Altfel… ce mai face Dana Războiu?

O.B.: Cu televiziunea.

Rep.: Şi cu copilul.

O.B.: Are cele două mari ocupaţii, cele două mari iubiri. Eu sper că sînt a treia.

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea şi cui foloseşte acest monument

Născută în Domneşti-Muscel, Argeş, strașnica femeie care-şi făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 şi anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuţoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenţei anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutaţi de Elisabeta Rizea, soţul ei Gheorghe şi fiica sa, cât şi de către majoritatea sătenilor din Nucşoara (familiile Arnăuţoiu, Jubleanu şi Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuţoiu, şi a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munţilor Făgăraş, Iezer şi Leaota. Toţi luptătorii, inclusiv comandanţii acestora, au fost ucişi în lupte, s-au sinucis sau au fost executaţi de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea şi soţul ei au fost arestaţi prima dată în 1949, anchetaţi şi bătuţi de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată şi condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 şi a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I şi preşedintele Constantinescu. Urmăriţi de vorbele sale: „Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea“, încercăm să-i onorăm această ultimă dorinţă, dar şi pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbaţii lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munţi: Arnăuţoiu Laurenţia, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta.

Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piaţa Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toţi ziariştii care trec pe lângă el, ci şi o satisfacţie profund umană că, cel puţin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au mai semnat din Elveţia-„mamă“ pentru: Puiu Ganea, Ion Argeş Ganea, Mircea Encioiu, Sofia Dumitru, Dan Niculescu, Şerban Mironescu, Cornel Mareş, Ion Răşcanu, Raluca Răşcanu, Adrian Diaconu, Mihălcescu, Oana Răşcanu, Négibé, Cateluţa Gollnow, Dolly Andone, Nicolae David, Aurică Cristescu, Ion Lecca, Angy Ioviţă, Mihai Ciubotea, Aurel Pârvu, Mihai Cicotti, Constantin Hălăucescu, Modesta Măicuţa, Eugenia Bărbulescu.

DONAŢI AICI!

Aşezământul cultural „Academia Caţavencu“ va aduna şi administra fondurile necesare şi va iniţia toate demersurile pentru construcţia monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenţei împotriva comunismului. S-a obţinut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs naţional pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleşu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugaţi să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor; titular cont:
AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU“.

Cuvîntul care ziariscă

● În timp ce agențiile de turism se chinuie să ne ofere ori o Mare Mediterană, ori o Egee și chiar o Mare Neagră, agenția de terorism Al-Qaeda îi amenință, din păcate, pe italieni, polonezi și bulgari cu o „mare de sînge". Luni, ***Jurnalul Național***, gîndindu-se că teroriștii vor ataca obiective simbolice ale acestor țări, se întreabă cum ar arăta Italia fără Turnul din Pisa. După cît se chinuie italienii să-l țină în picioare, e posibil ca arabii să se fi gîndit să trimită o duzină de porumbei teroriști care să se găinățeze toți o dată pe partea înclinată. Iar în privința Bulgariei, chiar nu-mi dau seama ce obiective ar putea viza teroriștii. Poate cîteva fabrici de castraveți, monumente istorice, de pe vremea lui Hristo Botev. Pe perioada vacanței, pentru cei care n-au chef de politică și terorism, *Jurnalul Național* se poate întoarce invers și, ca-n reclama aia în care sări în piscină printr-o cutie, te trezești direct printre știri subțirele, de vară, din care afli, de exemplu, că Lucian Viziru umblă ca un vampir alcoolic prin baruri și plînge după Catrinel Sandu sau că la barul nudiștilor din Vamă vin oameni îmbrăcați. Hm, exagerați, băieți! Ce, acum înseamnă ca la Buddha Bar să intre numai budiști și în restaurantele arăbești să fie obligatoriul vălul pentru gagici?

● În același trend estival, ***Evenimentul zilei*** de marți ne oferă un interviu cu membrii trupei Activ, care spun că părinții le-au dat bani să-și facă și ei un hit. Însă, după ce l-au făcut, au fost acuzați că au copiat imnul echipei de fotbal a Malaieziei. Ce fraieri! Nu erau atîtea alte echipe de care n-a auzit nimeni? Dacă s-ar fi inspirat din imnul naționalei de popice a Sudanului sau din cîntecul de luptă al naționalei de șah a Coastei de Fildeș, credeți că i-ar fi acuzat cineva vreodată? Nici dracu'!

● Să mai părăsim puțin plaja de frivolitate a subiectelor verii și să trecem la pagina de cultură a ***Adevărului*** de miercuri, care reproduce fragmente din discursul dlui Cristian Tudor Popescu cu ocazia intrării în posesie a premiului *Flacăra* – secțiunea ziariști. Hai, vă rog, fiți serioși și nu mai rîdeți acolo în spate, că vă dau afară! C-aici e vorba de profesia de ziarist care „în România, în ziua de azi, este ceva între gunoier, polițist, pompier și serviciul de pompe funebre (cioclu – n.m.). Să fii gazetar înseamnă să stai cu nasul în dejecțiile acestei țări, în fiecare zi, de dimineața pînă seara. O meserie care te face de multe ori să fii violent, dur, căci tot umblînd prin noroiul ăsta, riști să sară pe tine". Are dreptate dl Popescu. Așa e. În țara asta care se flatulează încontinuu în nasul nostru, al ziariștilor, care-și exhibă purulent toate mizeriile ei subepidermice, toate dejecțiile și miasmele putreziciunii ei interioare, care-și gîjîie flegma din fundul grumazului ei insalubru (vă place, nu?), ei bine, în țara asta, ca ziarist, nu ai cum să nu înnebunești, să-ți cadă părul de nervi, să ți se fixeze privirea-n gol asemeni unuia care nu-și mai poate reveni să privească normal după ce a stat cu ochii bulbucați în lunetă în căutarea unei tigve.

● Și totuși există o speranță. Joi, ***Ziua***, călcînd pe urmele interviului lui Eugen Istodor din *Academia Cațavencu*, propune un material pe toată pagina 3 despre revolta copiilor de la „Sf. Sava" împotriva umilințelor la care au fost supuși de către dirigentele Georgescu, dîndu-ne sentimentul că, uneori, ziariștii au un rost pe lumea asta. Iată cîteva din vorbele spuse la absolvire de Roxana Iosif, o fată mai adevărată decît mulți colegi de-ai ei care fac probabil pe durii cînd își bagă porcării în venă, dar tac ca melcii cînd e vorba de curaj adevărat: „Cred că nemaiascunzînd metehnele acestui sistem, nemaiprefăcîndu-ne că ele nu există, am putea schimba ceva." Auzind-o, Guest a zis: „Acest act de curaj mi-a redat încrederea în viitorul acestei țări". Și nouă. Deci se poate, dle Popescu.

Alin IONESCU

canalul
mass-midia năvodari

● La Arad, schimbarea puterii locale s-a făcut pe principiul „La oameni noi, cum ne scoatem și noi acum?". Astfel că la Consiliul Județean s-a organizat o licitație pentru publicitatea instituției în presă, iar noua Putere a venit cu tema făcută pe caiet. Pe caietul de sarcini al licitației, mai exact, redactat cu dedicație, așa încît să nu poată concura decît o publicație: *Adevărul de Arad*, care-l are coproprietar pe liberalul Gavril Popescu, noul vicepreședinte al Consiliului Județean. ● O păsărică ne șoptește în cască cum că profesorul de fizică de la „Sava", Iosif Georgescu, ar umbla pe la pilele din presă în vederea unor articole despre meritele lui științifice, menite să-i mai îndrepte coloana vertebrală avariată de liceenii pe care-i tratează ca pe niște nevertebrate. Poate face o oprire și prin redacția noastră, să-i înmînăm ultimele plîngeri venite de la elevi.

Zețarul Ivan

România.
Mici fragmente de neant.

Auto-denunț

Vreau să-mi cer scuze față de sutele de șoferi care, sîmbătă dimineață, pe la 8 și ceva, poate chiar 9 fără, mergeau de la București către Constanța și au fost nevoiți să stea aiurea în localitatea Dor Mărunt sau să circule bară la bară o mare parte a drumului. Nu, stați, că nu sînt Mitrea, Băsescu, Boagiu sau cine s-a mai ocupat de infrastructură pe la noi. Nu, chiar sînt unu' de la *Academia Cațavencu* și am trăit un sentiment ciudat: ore bune am fost aproape singur pe sensul către redacție, deci către muncă, în timp ce pe sensul către distracție se stătea pe kilometri întregi sau se rula, cum spuneam, bară la bară. Deci: eu sînt ăla care vă făcea semne cu farurile să vă feriți de radar!

Febră caftoasă

Am trecut zilele trecute prin orașul Medgidia (un coleg pretinde că-i municipiu!). Pe o străduță, o țigăncușă era alungată de către familie cu pietre. Zburau cataroaiele pe stradă cam ca la Posada. Către ieșirea din localitate, două șarete pline cu fîn și cu romi se fugăreau fix pe mijlocul străzii. Fiecare conducător de atelaj urla, blestema și se străduia să-l plesnească pe celălalt cu biciul peste meclă. Vedeți? Să nu se mai spună că țiganii dau în cap la lume pe stradă! E adevărat că dau, dar își dau între ei, iar dacă asiști ai șanse să ieși în cîștig: vezi un spectacol de folclor autentic și, în caz că ricoșează ceva, biletul e plătit de Asigurările de Sănătate.

Și caise-mpușcă, nu-i așa?

La Brăila, patronii de frigidere cu înghețată nu se pot abține și mănîncă pe șest din înghețate, apoi pun staniolul la loc, mai îndreaptă hîrtia pe ici, pe colo – și o pun la loc la vînzare. Cînd am avut de ales între două sortimente – cu căpșuni sau cu caise – patronul, galant și corect cu clienții, mi-a zis, totuși, după ce o alesesem pe cea cu căpșuni: „Șefu', ia-o pe-astălantă, că-i mai plină!".

Șase din 79

Vă mai aduceți aminte textele cu șoferii RATB: unul care s-a dat jos din autobuz să repare un Oltcit și celălalt care a lăsat troleul 79 la stop și s-a așezat la coadă la gogoși? Ei bine, se pare că s-a angajat la RATB și prietenul lor. Zilele trecute, la stopul de la Baba Novac, șoferul de pe 79 a coborît pe trotuar și s-a holbat cîteva minute la zeppelinul cu BMW care survola cartierul Dudești în eventualitatea că vreun țigan din zonă și-ar lega cîinele la ceva mai performant.

Ethos, Portos și Aramis

Reportaj cu țara de gît

Cu ce alifii de bronzat sînt unși micii Titulești

Ecosy este Organizația de Tineret a Partidului Socialist European, din care face parte, normal, și Tineretul Social-Democrat din România. TSD a organizat zilele trecute Tabăra de Vară Ecosy, la Năvodari. În acest scop, a închiriat zeci de imobile din tabăra de la Năvodari și le-a pus un gard de tablă în jur. „Acces interzis" scria pe tine dacă nu aveai la mînă o curelușă colorată. În josul paginii veți afla ce-a pățit un cetățean cînd a vrut să intre cu copilul la spitalul care, fără voia lui, s-a trezit în interiorul gardului de tablă. Aici veți afla cam cum este în spațiul ăla interzis al lui Ecosy, ce se mănîncă la Ecosy, ce se bea, cu ce se circulă, ce cărți se joacă și cui i-au dispărut cearcănele.

Am intrat destul de lejer în zona îngrădită, rezervată laboratorului cu tineri socialiști. Am vrut să mănînc o ciorbă mică și scumpă la terasa din campus. Țin să menționez că am spus „Bună ziua!" la intrare. Următorul gest a fost unul brusc: m-am ferit din calea mașinii de serviciu a Dacianei Pon… ăăă, Sârbu, fiica tatălui său. Șoferul domniței a trecut în mare viteză: „Mi-a zis Daciana că Victor are nevoie de mașină". Badigardul Ramirez, de la TSD (brunet, solid, avea tricou cu „Staff"), nu a vrut în ruptul capului să-i dea voie într-un mic spațiu interzis aflat la rîndul său în marele spațiu interzis. Dar numele lu' șefa și a' lu' șefu' au cîntărit mai mult decît regulile. Ca să știți și dumneavoastră pe ce aruncați banii cînd plătiți impozitele: mașina asta era mașină de la guvern, cu benzină pe banii noștri, folosită la o acțiune a partidului. Vorba ceea: partidul nostru e mai șmecher decît impozitele lor. Banal.

Hai, că m-am luat cu vorba și am uitat de ciorbă. La terasă, vătaful chelnerilor s-a mirat foarte tare că am reușit să pătrund în raiul social-democrat în care se zbenguiau – a zis șoptit – vreo 2.500 de tineri din toată Europa. Care aveau la dispoziție plajă îngrădită, terenuri de sport, hotel, săli de spectacol, Internet café, conference room, radio station, post office, bank office, o revistă în engleză, niște muncitori care jucau lab-tenis cu ochii după „șefu', bă!", niște muncitori care citeau niște popa prostu', un ghid turistic nou din 2002, un cort „LesBiGay", „the most important Romanian drinks company, European Drinks, joins TSD to offer the cheapest prices at the reception", spaghete cu 180.000 de lei. Lîngă panoul imens cu PSD și TSD era trîntit la pămînt un panou mic și-al dracului, un intrus ce-l înfățișa pe candidatul PD la primăria Năvodari.

A, rămăsesem la ciorbă! Cînd să mănînc din ciorbă, a intrat în campus o cohortă de mașini de-alea cu număr cu WST. Alea care asigură paza pe lîngă coloanele oficiale sau pe lîngă casa omului de la marile instituții ale statului. Deci, chermeză de partid cu mașina de la stat. Banal, deja. Victor plecase pînă la București, cu ateliajul Dacianei. Daciana s-a întors. Avea tenișI mișto, portocalii, m-a rugat un coleg s-o întreb de unde i-a luat. De unde i-ați luat? Avea și ochelari de soare, deși era cam umbră. Un coleg a asigurat-o că arată mai bine ca ieri, că i-au trecut cearcănele. Nu m-am băgat, că n-o văzusem ieri. Mi-am făcut o idee văzînd poza asta din revista campusului. A întrebat-o dacă a plecat Victor. Victor a vrut să plece pîn' la București cu elicopterul, dar n-a reușit, a plecat cu mașina. Seara era așteptat și Adrian Năstase, tot cu elicopterul. Nu mai insist cu elicopterele astea, că iar sar

Daciana Sârbu (cu ochelari de soare, încruntată), nervoasă că nici măcar în Tabăra de Vară a Social-Democraților n-a scăpat de Ponta aia veche cu pasta de dinți de pe clanța mașinii

băieții de la Alianța D.A. la gîtul pesediștilor (poate vă amintiți cum combătea Boc la Tucă pe această temă), pe tema „Cine a plătit elicopterul pentru deplasarea în interes de partid?". Deși, sincer, ar merita să sară, că prea era mică ciorba aia de care n-am apucat să vă povestesc aici.

Gabriel DROGEANU

La Năvodari, Ponta se poartă ca Năstase la Putna

Întrebare: Ce este Ecosy?

Răspunsul îl aveți în textul de mai sus.

Întrebare: Cine este Cătălin Pop? Răspuns: Cătălin Pop este un domn din Cluj, care a stat o zi în Năvodari cu familia, a făcut plajă și are un copil care s-a simțit rău de la soare. Atunci și-a dat seama că pe lume există TSD.

Întrebare: Cum așa?

Răspuns: Simplu. Pentru a preîntîmpina eventualele atacuri ale copiilor care vin în tabăra de la Năvodari sau amestecul turiștilor, TSD-ul a înconjurat o suprafață uriașă cu garduri de fier. Gardurile intră pînă în apă, pe plajă. O altă măsură de siguranță o reprezintă brațele și piepții zecilor de jandarmi și bodiguarzi care veghează ca tinerii socialiști să nu fie agresați de poporeni.

Întrebare: Revenim la domnul Cătălin Pop. Care a fost problema lui cu TSD-ul?

Răspuns: Problema a fost că spitalul din Năvodari e în zona înconjurată de gardul de fier al socialismului european și de paznicii de care vorbeam. Cînd a vrut să meargă cu copilul la spital, domnul Pop nu a fost lăsat să intre. Cînd domnul Pop le-a zis că spitalul e acolo și a întrebat ce să facă, un bodiguard i-a spus textual: „Duceți-vă în orașul vecin, pe aici nu e voie!".

Cu alte cuvinte, pînă la urmă tinerii pesediști repetă și ei ce-au văzut în casă, la părinții lor politici.

Tineretul Social-Demodat

Bursa spăgilor

Cât e avansul la ofițerii de poliție?

Ritualul avansărilor în Poliție s-a schimbat de ceva vreme. Consecințele sunt pe măsură. Ați văzut la televizor cum leșinau absolvenții de la Academia de Poliție în timp ce premierul, ministrul de Interne și alți generali umpleau microfonul cu metafore? Să nu-i credeți pe medici, care spun că tinerii polițiști leșinau de căldură! Mai bine să-i ascultăm pe tinerii absolvenți abia încadrați în Poliție, care au altă explicație. După ce au terminat un an, doi de activitate cu „Excepțional“, așteaptă cu nerăbdare să fie avansați ofițeri. Numai că acest ritual al avansărilor a fost modificat. Nici o avansare nu se face fără avizul lui Toma Zaharia, secretarul de stat personal al lui Năstase. Iar avansările se fac, de cele mai multe ori, prin intermediari. Ei au atribuția de a testa terenul și de a face apele. După acest studiu de piață intern, tinerilor polițiști li se spune că umblă vorba de vreo 5.000 de euro, dar că nu e sigur. Poate fi mai mult sau mai puțin, în funcție de ce li s-a mai stricat superiorilor pe la vile. Așa ajung să urce pe scara ierarhiei și indivizi care încă nu s-au cățărat suficient pe scara evoluției, de nici câinii polițiști nu prea au ce discuta cu ei.

Bulan-Pașa

Un popă care crede în godac

Am scris, acum două săptămîni, despre popa Mihai Dincă de la biserica Postelnicu Firu și despre obiceiurile lui laice, îndeosebi acela de a arunca în stînga și-n dreapta bancnotele de una sutana mie lei. Între timp, am aflat și sursa prosperității părintelui. Lovelele nu-i pică din ceruri, fiindcă se pare că la Ăl de Sus contabilitatea dublă funcționează mult mai bine decît pe pămînt. Popa Dincă este profesor și diriginte de clasă la seminarul teologic de la Mofleni, unde studenții reușesc să evite examenele de toamnă contribuind la bunăstarea de iarnă a părintelui. Moneda de circulație la examene este suta de dolari sau, pentru cine nu are așa ceva, porcul. Astfel că popa ajunge să taie de Crăciun o grămadă de porci, deși nu crește nici unul. Se poate astfel zice că, la serviciul de la seminar, popa de rit bizantin face o slujbă de rît porcin.

Popa Na-m

DE CE CREZI CĂ VREA NĂSTASE SĂ AJUNGĂ PREȘEDINTE - PENTRU BANI, PENTRU GLORIE? NU DOM'LE, ĂSTA URMĂREȘTE SĂ UMFLE ȘI CĂSOIUL ĂLA DE LA COTROCENI!
MARDALE.

Descopery

Slujbă incredibilă împotriva reeditării potopului

România păstrează atâtea eresuri la începutul mileniului III, încât ai putea alcătui cu ele o enciclopedie. Însă cel mai neverosimil, mai atemporal și mai șocant dintre ele este, de departe, unul consumat în Borșa, Maramureș, în intervalul cuprins între Paști și Sânziene. Când, în fiecare zi de joi a acestei perioade, preoții de la cele cinci parohii ale Borșei fac o slujbă cu totul și cu totul specială, pentru îmblânzirea apelor Iezerului de sub Pietrosul Rodnei, ca ele să nu se reverse peste oraș și să-i înece pe pământeni. Borșenii, al căror oraș se întinde la o altitudine între 700-850 m, sunt convinși că Iezerul, aflat la o înălțime de 1.826 m, comunică pe sub pământ cu Marea Neagră, care se poate enerva rău de tot, umfla urât și refula ireparabil, inundând Maramureșul mai sinistru ca la potopul lui Noe. În credința lor, Iezerul, care este un banal lac glaciar, cu o suprafață de câteva sute de metri pătrați și o cu adâncime maximă de 2,8 m, n-a avut niciodată fund. Tocmai de aceea, mai toate tăurile și mlaștinile din Maramureș poartă numele generic de „ochiuri de mare“. Oamenii cu capul pe umeri și glagorea intactă nu lucrează cu pietre sau pe câmp, în nici o zi de joi a anului, de frică să nu se urnească diluviul peste capetele lor. Cei care au mai văzut o țară lumea – și Borșa are circa o treime din locuitori care lucrează în Italia, Spania și Australia – și-au revizuit între timp obsesia și au dat ușor îndărăt, recalculând adâncimea Iezerului, de la minus infinit la 40 m. Asta nu-i împiedică însă să respecte obiceiul locului, de a nu lucra în nici o zi de joi din an pe câmp și de a participa conștiincioși la slujbele de îmbunare a stihiilor potopului. Nu se știe de când datează tradiția, însă legendele locului susțin că *in illo tempore* s-a urnit o mare stâncă de sub Pietrosul Rodnei, care a căzut în Iezer, fapt care a deranjat Marea Neagră, ce s-a umflat atât de tare prin gaura aceea sinistră care se cască pe sub lac, încât a desființat omenirea de pe suprafața Borșei.

Arca lui Goe

Tribunalul din Bacău e împodobit cu o pictura furală

De vreo cinci ani de zile, în Bacău este păstrat la mare secret, mai ceva ca salariul Andreei Esca, modul în care se înalță sediul noului Tribunal. De fapt, nu clădirea în sine, ci felul în care sînt tocați mărunt banii publici, despre care nici cei mari din justiție, nici amărâșteanul de rînd care calcă în sediul cel proaspăt nu trebuie să afle pe ce ape s-au dus. E de ajuns, totuși, să spunem cine este antreprenorul general al investiției și ne dăm seama cam în ce șampanii se scaldă afacerea: este vorba de Conimpuls, firma fostului secretar de stat Sergiu Sechelariu, fratele fostului primar; cît despre proiectant, el se numește Vaneli Exim SRL, firmă care aparține arhitectului Constantin Amărie, prieten la cataramă cu antreprenorul. Măgăoaia ar fi trebuit finalizată la un an de la data încheierii contractului, adică în 1999, și ar fi trebuit să-l coste pe contribuabil 13 miliarde de lei. Sumă cu ghinion, pare-se, din moment ce sîntem în anul 2004, prăvălia nu s-a terminat, iar decontul bate deja spre suta de miliarde. Necăjiții care vor face ture prin sala pașilor pierduți vor fi alinați, spiritual, încă de la intrare, de o imensă frescă, o adevărată operă de artă pentru care au plătit, fără să știe, 1,3 miliarde de lei. Ușile care-i vor ascunde pe deținuți au făcut juma' de miliard. Conimpuls a fost iertată de obligația de a cumpăra mobilier, adică vreo 13 miliarde, sumă ce a trecut tot în sarcina tribunalului. Mai sînt pe acolo și sisteme antiefracție, antifoc, instalații de supraveghere de sute de milioane. Gestionarii afacerii au comandat unei firme din Capitală, Seltea SRL, decorarea unei suprafețe de 64 de metri pătrați, prin tehnica picturii murale, în sălile de ședință și prin birouri. Ca să ajungă în Bacău, probabil că materialele s-au plimbat întîi în jurul lumii, pe cheltuiala bugetului, din moment ce constructorii au încasat de la tribunal peste 3 miliarde de lei, plus încă 2 pentru decorațiuni interioare. Cei care au văzut „minunea" susțin, ai naibii inculți, că pictura murală nu-i decît un autocolant pus într-o ramă pretențioasă. La sumele astea, e clar că cei ce s-au îngrijit de lucrări au fost grijulii cu simțul estetic al hoților de găini și al controlorilor prinși de PNA (nici o aluzie la mama antreprenorului!), că la alți inculpați oricum nu ne așteptăm.

Sergiu Schelariu

cu mîinile curat murdare

Ucraina ne trimite pelicanii la Canal

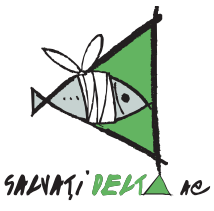

Ce fac ucrainenii cu canalul Bîstroe e ca și cum ar pune acolo o autostradă, cu un complex de mall-uri, cu discotecă de manele și spălătorie de autobuze. Nici că se putea mai rău pentru Deltă. Cît de bine se simt vulturul codalb, pelicanul și sturionul lîngă civilizația ucraineană, veți vedea în cele ce urmează.

Marea bombă a săptămînii trecute a fost raportul unei organizații ecologiste slovene care arăta deja că mii de ouă de rîndunică de mare nu au mai eclozat din cauză că părinții s-au cărat de la zgomotul făcut de echipamentele firmei germane Moebius. Iată că *Academia Cațavencu* a intrat în posesia unui raport de la Institutul Național de Cercetare și Dezvoltare Delta Dunării (INCDDD) care arată efectele pe termen lung: îndiguirea malurilor și adîncirea albiei vor avea ca rezultat un pruncucid în masă pentru speciile care își depun icrele în zonă, respectiv sturionul și scrumbia. Directorul general al INCDDD, inginerul Romulus Știucă, apreciază că cinci kilometri în jurul canalului vor fi afectați de poluare. Cormoranul pitic din Deltă se simte în apa cu reziduuri petroliere ca peștele în vodcă. Preferă ori să moară, ori să plece. Pelicanul creț, specie din care există vreo 200 de perechi în Deltă, adoră uruitul motorului de vapor, dar numai dacă poate să îl asculte la căști audio Sony. Dacă nu, îi vine să vomite tot peștele pe care l-a prins cu o seară înainte. Gîsca cu gît roșu, care își face cuibul în apele liniștite din tufărișuri, e încîntată cînd valurile produse de cargouri îi spală cuibul și-l lasă curat, fără ouă. Vulturul codalb se distrează cel mai tare pentru că îi place să se ferească de sticlele goale de vodcă pe care le aruncă marinarii ucraineni cînd îl văd în vreo salcie, pe mal. Cu alte cuvinte, mai serioase, aceste specii sînt intolerante la activitățile industriale; nu le place munca, în special a omului. Cînd aud că e de lucru, se cară în delte cu oameni mai puturoși și liniștiți. Păcat că nu e toată Delta a noastră, fiindcă noi, românii, corespundem perfect acestui profil. Raportul INCDDD arată ca sînt amenințate zonele de protecție integrală Letea (2.825 ha), Roșca-Buhaiova (9.625 ha), ostroavele renaturate Babina și Cernovca. Colonia de pelicani de la Hrecisca-Buhaiova va intra în procese de revendicare a locuințelor cu statul român, iar egretele, lopătarii, și țigănușii își vor depune dosarele la CEDO.

Organizația Salvați Dunărea și Delta – *Academia Cațavencu*

Auzi, Eusebiule, Năstase ăsta chiar nu înțelege că politica dementă de braconaj a PSD-ului ne amenință cu dispariția. Bă, ca să-l convingem, hai să-l invităm să ne numere ouăle!

Cea mai mare colonie de pelicani a planetei, amenințată cu extincția din cauza guvernării iresponsabile a unor păsări de pradă

În Nucșoara rezistenței anticomuniste,

Năstase omoară capra neagră

În Nucșoara Elisabetei Rizea, mureau de plictiseală capra neagră, ursul și mistrețul. Atunci, Marian Bucur, născut în Tărtășești, mare rudă cu Năstase și reconstructor de „Capșa" din București, s-a gîndit să concesioneze pe 49 de ani fondul de vînătoare numit Colțul Bulii. Acest decor de basm a fost în primul rînd îngrădit, astfel încît elementele lui de bază să nu fie tîmpite la cap de ciobani și țărani cu oi și povești despre rezistența strămoșilor în munți. Pădurea foiește pe mii de hectare, cerul își aleargă norii, soarele își freacă razele de căldură, animalele se scarpină cu copitele în nas. Pe acolo pe unde, prin anii cincizeci, oamenii Securității îi alergau pe țărăniști și pe liberali, astăzi, Năstase, Mitrea, Sârbu și alții cu mari pasiuni joacă bîza cu vînatul. Și, ca să-și amintească de cum au fost împușcați anticomuniștii patriei, pe locul unde pornea altădată Elisabeta Rizea cu demîncarea la partizani Bucur și-a tras un viloi de 21 de camere *(foto 1),* fiecare cu toaleta ei. Cînd guvernanții sînt ocupați cu trebile la București, Bucur trage folos de pe urma spaniolilor, nemților, italienilor cu gust de sînge și bani în teșcherea. Tot pe aceste meleaguri, dar cu trei poteci mai jos *(foto 2),* combate anticomunismul de zor însuși Văcăroiu, șeful Senatului și senator de Argeș. Șefii PSD locali, Constantin Nicolescu, senator, dar și noul șef al Consiliului Județean Argeș și Nelu Ivănescu, strigat pe nume de baron Nenea, îl înfundă pe Nicu Văcăroiu cu grătare și îl desfundă cu whisky, Campari și Martini pînă zice senatorul: „Gata!". Am aflat ce nevoi au localnicii! Uite ce face anticomunismul din oameni, uite cum se rezolvă dosarele Securității! Cu glonț pe țeavă, cu răbdare, cu așteptări nenumărate în tufișuri, cu un pic de țuică să fii bărbat, cu gonaci, dacă urșii sînt tîmpiți și nu ies în trăgaci. Ce bine e să fii anticomunist! La mistreți, capre negre, urși, la șpriț.

1

2

Eugen ISTODOR

Anacronica TV

Gigi Becali și Garda de Oier

După ce Dan Pavel, cu o seară înainte, venise, la Realitatea TV, să ne facă o prefață, a urmat șoul lui Gigi Becali. Moderatorul: *Băsescu e corupt?* Becali, hotărît: *Da*. Apoi: *Stolojan e corupt? – Da. …Hrebenciuc e corupt?* Pauză… rîs complice: *Nu pot să zic; e prietenul meu.* Urmează o altă întrebare incomodă pentru Gigi. Se concentrează, se căznește și răspunde hotărît: *Poate să mă dea în judecată dacă zic?* Mai la vale aflăm din nou despre strategia de comunicare a politicianului : *Eu v-am zis așa că nu pot să mint, dar dacă zice cineva ceva o dau la-ntors, zic că n-am zis sau că nu i-am dat bani. Uite așa!* Apoi, gazda încearcă să întoarcă puțin cuțitul în adeziunea sa la legionarism. Becali răspunde clar: *Păi, eu nu știu chestiile astea, că v-aș spune!* Eu nu sînt prieten cu Becali, ca să am rețineri în a vă povesti tot circul ăsta, dar parcă m-aș întreba: Poa' să mă dea în judecată ? Zic și eu că n-am scris eu. Uite-așa.

Potul pentru țară

Bucătăria lui Radu, farfuria lui Busu

Unul dintre marile cîștiguri ale emisiunii *Bucătăria lui Radu* este reabilitarea lui Busu. Din băiatul care ne prezenta vremea și care împiedica ascensiunea dragei noastre Păsărin, Busu a devenit invitatul lui Radu la masă. Nu oricine poate. Bunăoară, Romica Jurcă, cu merite mult mai mari în previzionările meteo, încă mai gătește singură, acasă. Pe cînd lui Busu i-au fost suficiente cîteva averse și descărcări electrice bine neinspirate ca să ajungă să-nvîrtă la același ceaun cu cel mai simpatic bucătar bărbat. Ce frumos trebuie să fie să mergi la serviciu ca să mănînci ce gătești împreună cu Radu Anton Roman! Și ce bine i-ar fi prins lui Busu să mai aibă cîteva emisiuni ca asta, la care să fie invitat permanent. După *Bucătăria lui Radu,* trecea pe la *Inundațiile lui Cătălin Radu Tănase,* să se spele pe mîini, apoi pe la *Buda lui Tabără,* iar mai pe seară dădea pe la *Dușul lui Luciu* și p-ormă se lungea la *Dormitorul lui Brucan,* de nu-l mai trezeai pînă la *Deșteptătorul lui Sârbu*. Nici nu mai era cazul să-i dea salariu.

George W. Busu

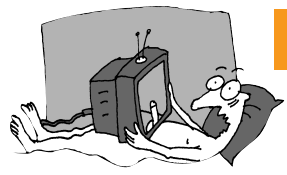

Trampa și ecranul

Foto- şi videodocument care arată diferenţele dintre Vest şi Est: în timp ce televiziunile noastre s-au chinuit inutil făcîndu-i propagandă timp de 4 ani, televiziunile de peste Ocean l-au scos pe Adrian Năstase preşedinte dintr-o singură apariţie

★ Cu cîteva dimineți în urmă, la Realitatea TV – mai exact, în cadrul unei emisiuni care se cheamă *Club VIP* sau cam așa ceva – am prins o secvență de cîteva clipe; puține, dar agreabile! Doi cetățeni care o apucaseră de mîini și de picioare pe Naty Badea au balansat-o ce au balansat-o, apoi au aruncat-o în apă. Din nefericire, respectivii cetățeni nu știau că, în prealabil, se leagă și un bolovan de picioare. Tot din nefericire, nici cei care au realizat emisiunea n-au știut că nu se scrie „Watter Park", ci cu un singur „t", de la „tăntălău", ca la „Water Closet".

★ În vreme ce urmăream un spot publicitar la niște produse cosmetice Garnier ni s-a pus întrebarea: „Părul tău e cu moralul la pămînt?". Am stat și ne-am gîndit dacă da sau ba; pînă la urmă, l-am întrebat chiar pe el, pe părul nostru: ne-a răspuns că stă bine cu moralul, dar îl doare burta și îl supără nițel reumatismul.

★ Ediția din acest an a tradiționalului Tîrg de Fete de pe Muntele Găina a fost una de mare succes, iar la televizor ni s-a arătat că de cea mai mare căutare s-au bucurat fetele dolofane, care au tras mai greu la cîntarul pe care au fost așezate. Ceva ne face să credem că, din pricina nivelului de trai, cumpărătorii au achiziționat fete nu în scopul întemeierii de familii, ci în scopul întemeierii de provizii la borcan, pentru la iarnă. Bănuim că după cîteva luni, cînd socrii vor veni în vizită acasă la ginerică și-l vor întreba: „Da' unde-i fata noastră, s-o îmbrățișăm cu drag?", li se va răspunde: „Păi, lipsește puțin, e în pod și în pivniță".

★ La PRO TV, care ne-a prezentat un scurt material pe tema tendințelor estivale, ni s-a spus mai întîi că „Slipul bunicii revine în forță". Prima informație ne-a bulversat completamente și ne-a făcut să ne punem o problemă: în cazul nudiștilor, unde slipul bunicii n-are cum să mai revină, la ce trebuie să ne așteptăm: la o revenire în forță a vechilor frizuri cîrlionțate?

★ În același material de pe PRO TV ni s-a mai spus și că „Nu investiți prea mulți bani în culorile verii: toamna aduce noi tendințe!". Adică să nu ne mai cumpărăm acum costum de baie, ci să așteptăm pînă în toamnă, să mergem la mare în octombrie? Dar de ce să ne cumpărăm în toamnă, că poate se schimbă din nou trendul? Cel mai bine ar fi să achiziționăm încă de pe acum costume de baie de iarnă, eventual îmblănite, cu glugă și cu un singur deget.

★ Un cetățean de la TVR 1 ne-a zis că prin unele stațiuni montane „lapovița și ninsoarea au făcut deliciul turiștilor". Gîndindu-ne la cît de minunate sînt, la munte, zilele cu lapoviță, ne-am închipuit că respectivii turiști or fi fost membri ai cercului „Micii sado-masochiști"; bănuim că, în curînd, vom auzi că „alunecările de pămînt, desele cutremure, invaziile de lăcuste și grindina atrag an de an tot mai mulți vizitatori" și că Ministerul Turismului pune la dispoziție onor publicului „Trenurile Viscolului", „Trenurile Alunecărilor de pămînt", „Trenurile Inundațiilor" și chiar personalul de Hîrlău.

★ La Prima TV ni s-a spus și ni s-a repetat că o ursoaică sălbatică a atacat un tînăr și că mai mulți urși înfometați bîntuie prin Valea Prahovei în scopul consumării de gunoi menajer. Mă mir că din reportaj a lipsit tocmai inspectorul Piedone, care ar fi putut să meargă și el la fața locului și să răstoarne tomberoanele cu gunoi pe motiv că-i expirat.

★ Fiindcă de Sfîntul Ilie a fost și Ziua Aviației Române, la televizor ni s-a vorbit poate mai mult ca de obicei despre meritele inventatorilor români, pionieri în domeniu. Desigur, despre Henri Coandă se pomenește deseori și la Discovery, dar la un moment dat, tînăra Ioana Moldovan de la *Observator* ne-a spus despre ai noștri cum că ar fi conceput și primul avion invizibil din lume. Păcat că aparatul cu pricina a fost așa de bun și, mai ales, așa de invizibil, încît cei care l-au conceput, din cauză că s-au cherchelit de bucurie și au uitat unde l-au pus, nu l-au mai văzut după aia și nu l-au mai găsit, așadar nu l-au putut prezenta.

★ Cică, la Timișoara, comunitățile evreiești au cerut să nu se mai interpreteze lucrări de Wagner în sala pusă la dispoziția Societății Filarmonice „Banatul", pe motiv că marele compozitor a fost îndrăgit de Hitler. Eu, unul, începînd de azi n-am să mai ascult Wagner. Ba n-am să mai port nici pantaloni, fiindcă am auzit că și Hitler purta.

★ Într-una din zilele săptămînii trecute, la *Monica* era să se lase cu mardeală, după cum am văzut noi în cele cîteva secvențe urmărite. Cînd ne bucuram noi că se mai înviorează atmosfera, duduia invitată în platou, care a deschis ușa și l-a văzut acolo pe duduiul ei cu față amenințătoare, s-a dovedit a fi mai iute de picior și a accelerat brusc, așa că respectivul n-a prins-o, fiind împiedicat și de agenții de pază. Am urmărit și la știrile de seară, alea cu sînge, și n-am văzut nimic, semn că femeia s-a ascuns bine.

★ La rubrica *Parlamentarii și pasiunile lor* de pe Realitatea TV l-am văzut pe domnul Bogdan Niculescu-Duvăz. Pasiunea sa este aceeași ca a șefului său de partid Năstase, adică vînătoarea, motiv pentru care tocmai se afla în perioada de dresaj al celor doi cîini. Cîteva clipe mai tîrziu am aflat că a cam exagerat și că, de fapt, respectivii cîini sînt niște bișoni, motiv pentru care ne întrebăm dacă domnul Duvăz își dresează patrupedele să facă aport la înțînări sau să dea din codiță cînd sînt folosite la pescuit, pe post de momeală.

★ Ni s-a spus zilele trecute, la știrile de pe Realitatea TV, că „tot mai mulți liceeni din România se visează politicieni". Am stat și ne-am gîndit, apoi ne-am dat seama că asta este, de fapt, o veste proastă: e semn că tot mai multor școlari din România nu le place munca.

★ Pe Acasă TV se dă *Rosalinda* în reluare. Ăla cu Thalia. La un moment dat, el descoperă că mătușa iubitei lui e, de fapt, mama ei care a ieșit acum din pușcărie, unde intrase pentru că-l omorîse pe taică-su. Clar? Cum îi reproșează el posibilei lui soacre că l-a omorît pe taică-su? Cam așa: „Dumneavoastră ați făcut un lucru atît de reprobabil cînd l-ați omorît pe tatăl meu!". Asta da politețe. Ce, dacă ți-a omorît cineva tatăl, asta te împiedică să-i vorbești cu „dumneavoastră"?

★ Pe Tele 7 abc se întrerupe pauza publicitară și pe ecran apare următorul text: „Salariații postului Tele 7 abc protestează față de neplata salariilor timp de două luni". Adică, pur și simplu, oamenii au profitat de un moment de neatenție al patronului și au blocat studioul 4 al teleșaptelui, după care și-au băgat protestul pe post. Am mai trecut apoi cu telecomanda pe-acolo și n-am mai văzut nimic deosebit. Probabil că mica lor revoluție eșuase și noi, telespectatorii, ne puteam uita în continuare liniștiți la reluarea filmului ăla SF de la 1900, cu acțiune în 1987.

★ Am văzut pe TVR 1 un mini-reportaj despre „Festivalul Clătitelor" de la Moneasa. Da, da, de clătite. Nu știu pe ce hartă turistică sînt promovate evenimentele astea supermișto, dar aș dori să fac aici o cerere oficială către toate agențiile de turism din țara noastră. Vă rog să trimiteți și la noi la redacție niște comunicate de presă, ceva, pentru următoarele festivaluri: al papanașilor, al fursecurilor și cornulețelor cu rahat, al torturilor, al plăcintei cu brînză și stafide, al musacalei și, neapărat, al ciocolatei. Vă mulțumesc.

Tupeu 2004

Cînd vine vorba de alegeri,

PNL umblă cu Cioroianu vopsit

Degeaba pleacă jeep-ul în vacanță, tupeul aici rămîne. Năstase joacă cu Bush la deschidere. Al-Qaeda unește pe Bush cu Năstase, pe Saddam cu Amnesty International, pe Turnurile Gemene cu siamezele Lina și Gherghina, pe spărgătorii de conducte PETROM cu austriecii cu cravate de la OMV. PNL-ul e cînd la guvernare cu PSD și cînd în opoziție cu PD-ul. Numai crupiera UDMR – care stă la masă cu spărgătorii de la putere – adună și cu ăia, și cu ăia. Toată lumea vrea păduri, regii, mașini, numai alegătorul stă ca prostul și adună impresii politice și civice cu colegii de grătar: „Ne calificăm sau nu ne calificăm. Cehii și olandejii e favoriți." Jos actualii și următorii! Tupeu:

Mega-tupeu 2004 (3 puncte): **PNL**. Boierașul de pictorial Adrian Cioroianu nu a fost pus pe listele partidului. După ce presa și societatea civilă l-au susținut în numele unei cauze mai bune și după ce s-a văzut cu cracii în căruță, PNL-ul s-a întors la practicile de dinainte de Revoluție, ca să zicem așa: tînărul Adrian Cioroianu s-a ales, da' fără loc, adică neeligibil. În timp ce boșorogii de tip baron PNL au rămas pe poziții eligibile, bașca mai și strigînd: „Să-l țină Stolojan în brațe, că el l-a adus!". Să vă fie rușine, de-aia și-a stricat societatea civilă vacanța de vară, ca să vă susțină manierele voastre pesediste în alegeri: mașini străine, tupeu de baron și boșorogi aveți, Guvern vă mai trebuie!

Măgărie 2004 (2 puncte): **Parlamentul României.** Fărădelegislativul român a aprobat o lege anti-caras: pescuitul cu plasă, dinamită sau curent electric nu mai constituie infracțiuni. Braconierii nu mai riscă decît amenda – sau să fie aleși deputați, senatori sau premieri. Bă, lăsați peștele la locul lui, că nu de-aia au murit atîtea icre înainte și după Revoluție în portbagajele știabilor de la București, să îmbuibați voi populația din Delta Dunării cu curent electric alternativ la putere!

Șmenău 2004 (1 punct): **Guvernul României.** Casa Națională a Asigurărilor de Sănătate a a anunțat că Guvernul va finanța, din august pînă în decembrie, 90 la sută din medicamentele compensate pentru pensionari. Brusc, Guvernul și-a adus aminte de mă-sa și de taică-su, care sînt niște bătrîni săraci dintr-un sat românesc și care se hrănesc numai cu Furazolidon, Piramidon și „Iartă-mă!" și votează doar cu Iliescu. Așa, fraților, cumpărați-ne. Domnu' Năstase, frate-miu are pojar – nu-i plătiți și lui medicamentele ca să vă voteze prietena mea – care are scarlatină – președintele României?

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	31 puncte
2. Adrian Năstase	15 puncte
3. PSD	13 puncte

Cine e și Cioroianu ăsta care se vrea pe liste? Și ce-a realizat tînărul ăsta fără experiență pînă acum? Andreea Marin? Vax! A, dacă ar fi fost cu Luciu, da, jos pălăria! Mamă, ce bucățică Nicoleta!

După nealegerea tinerei speranțe Adrian Cioroianu pe listele eligibile ale partidului, conducerea PNL își face o poză de familie cu noua sa orientare politică: spre pensie

Protecția presei

Nu da pumnul din gură pe pulanul de pe gardian

Ce plictisitor trebuie să fie să ai meseria de gardian public într-un oraș ca Sighetul Marmației! Se pune praful de cîte-un deșt pe pulanu-ți între două manifestații. Abia aștepți să se mai dea vreo țeapă la un SAFI, un FNI și să mai iasă 20-30 de boșorogi la proteste; nu iese cine știe ce caftea, da' c-o sacoșă de proteze tot te întorci acasă. În rest însă, cum ziceam, plictiseală mare. Și mai că ți-ar veni să-ți atîrni bocancii, combinezonul și dramul de intelect în cui dacă, din cînd în cînd, n-ar mai apărea cîte-un ziarist cu dinții-ntregi și spinarea dubios de dreaptă. Așa s-a scos din plictiseală și gardianul Dăncuș Dinu Dorin, care l-a amenințat cu moartea pe ziaristul Teofil Ivanciuc de la *Gazeta de Maramureș*, după ce acesta i-a fotografiat un coleg care, împreună cu un funcționar al primăriei, împărțea ilegal amenzi mașinilor parcate prin oraș. Primăria i-a sancționat pe cei doi cu 10% din salariu, motiv foarte bun pentru gardianul Dăncuș să-l amenințe pe ziarist cu moartea și chiar să încerce să aplice promisiunea, strigînd în gura mare către asistență: „Sînt nepot de general! Lasă că-i arăt eu!" și în gura mică către victimă „Ai belit p...a! Ai încurcat-o! Nu amu', da' las că dau de tine! Oricum, nu scapi de mine, ai belit-o!". Aceste frumoase și adînci vorbe au fost strigate pe holurile Memorialului Sighet, unde ziaristul se refugiase pentru a scăpa de pumnul mare cît un creier și de creierul mare cît un pumn cu care amenința gardianul.

www.mma.ro

Liviu Mihaiu vă prezintă ştirile de la ora canci

În Ministerul Agriculturii avem nişte ucraineni ce şi-au făcut fărădelege în limba română: noua lege a fondului braconiscicol; la Academia Română, Eugen Simion şi Adrian Păunescu se iubesc pe tunuri şi pe bani; în Maramureş, Vasilică SRL a cumpărat mocăniţa de pe Vaser cu ajutorul mitocăniţilor de la Bucureşti.

Salvaţi Delta Dunării – Academia Caţavencu *protestează în scris. Deocamdată.*

Braconierii cu girofar din Ministerul Agriculturii au făcut-o de ploaie

Că infractorii se descurcă cu înmuiatul şi încălcatul legii în România, asta nu mai miră pe nimeni în epoca Stănoiu a Justiţiei. Dar acum, prin modificarea legii Fondului Piscicol (Legea 192/2001), ei au ajuns să şi promoveze modificări fundamentale în folosul infracţiunii prin Ordonanţă de Urgenţă. Cum în Delta Dunării, rezervaţie din care România îşi ia peste 50% din peştele de pe piaţa internă, braconajul este practicat inclusiv de către unii concesionari social-democraţi cărora le place negrul de pe spatele sturionilor şi negrul banilor fără factură, cineva a dat iama în Direcţia de Pescuit şi Piscicultură şi a anulat incriminarea celor mai grave fapte de braconaj piscicol, suspendând nu numai dreptul de control al Poliţiei, Gărzii de Mediu, Gărzii Financiare şi ARBDD-ului, ci şi cele 400 de dosare penale pe care Procuratura Tulcea le are de soluţionat în cazurile de braconaj aflate pe rol, trecând exclusiv rolul de controlor unic la minister Inspecţiei Piscicole, organism eminamente birocratic ce nu dispune nici de personal şi nici de logistica necesară unui fenomen atât de bine organizat. Că se cară icre negre obţinute prin braconaj cu elicopterele patriei, asta se ştie de mult şi se tolerează de puţin, dar de această dată, în loc să se întărească măsurile de protecţie a Fondului Piscicol, prin legea 298/2004 se instituţionalizează jaful piscicol la rezervaţia mare, rezervaţie pe care altfel o apărăm cu tam-tam internaţional în faţa dăunătorilor ucraineni. Cerem demiterea celor care au promovat această lege şi urecherea celor care au semnat-o ca primarii care au pierdut alegerile.

Unde se duc banii Academiei cînd se duc pe pile

Atunci cînd nu-şi aruncă scaune-n cap, membrii Academiei Române aruncă unii în ceilalţi cu indemnizaţii. La ultima rundă de împărţit bani la poporul posesor de mînă cultivată, ar fi trebuit să se atribuie indemnizaţii de merit (8,4 milioane lei/lună pe viaţă) personalităţilor care-au împlinit 60 de ani şi care trec de furcile comisiei evaluatoare. Evident, pînă la urmă, de indemnizaţii s-au bucurat nu mîinile cultivate, ci acelea aplaudace, mult dragi preşedintelui Academiei. Eugen Simion, care-a fost şi preşedinte Comisiei Naţionale de Acordare a Indemnizaţiilor de Merit, a făcut această bucurie pecuniară tuturor academicienilor şi membrilor corespondenţi ai Academiei, din oficiu, fără ca aceştia să-şi depună dosarele, însă întrebîndu-i dacă vor indemnizaţia, nu cumva să-i nenorocească pînă la sfîrşitul vieţii cu ploconul de 8,4 milioane de lei lunar. Astfel, 211 academicieni şi membri corespondenţi ai Academiei au primit indemnizaţia de merit, deşi ei mai aveau o indemnizaţie lunară de 11, respectiv 9 milioane. Printre membrii cu greutate ai Comisiei s-a numărat şi Adrian Păunescu, care, de la înălţimea greutăţii sale, a dat indemnizaţii la toţi tovarăşii lui de ogradă, în speranţa că aceştia-l vor face, drept răsplată, membru corespondent. Situaţie în care ţinem să-i reamintim ce se-ntîmplă cu membrul celor din stirpea sa, atunci cînd se apropie căldurile.

Puiu Paşcu a pus mâna pe Valea Vaserului

Aparent, proprietarul majoritar al Văii Vaserului este Vasile Coman, zis Vărzaru. Fost sudor, apoi tehnician, Coman pleacă la lucru în Elveţia, unde stă şase luni şi de unde se întoarce cu o avere imensă, fiind în stare să-şi cumpere cu ea aproape jumătate din suprafaţa forestieră a Vaserului, care este de 37 de mii de hectare. Tot în Elveţia a fost, dacă vă mai amintiţi bine, şi sediul unei căsuţe poştale cu care s-a făcut Columna Bank. Firma lui Coman se numeşte Vasilică SRL. O dată cu pădurea, Coman a cumpărat şi mocăniţa de pe Vaser, cu tot cu gări şi cale ferată, în lungime de 65 km. Toate mediile informate din Maramureş susţin că în spatele lui Coman stă, de fapt, ministrul Ioan Mircea Paşcu, originar, după mamă, din Vişeul de Jos şi cu interese mai mult decât transparente în zonă. Paşcu a susţinut şi lansat candidatura la primăria oraşului Vişeul de Sus a lui Adrian Filip, fiul fostului deputat PSD de Maramureş, Niculae Filip, în legislatura '92-'96, decedat într-un accident rutier. Coman a finanţat cu 12 miliarde de lei candidatura acestui candidat, implicat în mai multe accidente de maşină. După ce Filip a pierdut în favoarea lui Ciolpan, Vărzaru spoliază acum muncitorii, cărora le reţine din salariu pârleala de 12 miliarde. Pe moşia lui Coman lucrează circa 5.000 de muncitori, majoritatea fără carte de muncă. Pentru că sunt ameninţaţi cu desfacerea contractului individual, ei acceptă condiţiile impuse de patron. Printre altele, Coman este persoana care a sponsorizat în întregime costurile de protocol ale vizitei lui Iliescu în Maramureş, din 2001.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

Un interviu cam prea bilingv cu o purtătoare de cuvînt mult prea soţie

Intri pe site-ul Ministerului Culturii şi Cultelor şi imediat eşti invitat să îţi alegi limba: româna, engleza, franceza, germana, italiana sau spaniola. *Wenn Sie sind Deutsch, Italien oder Spanisch,* lăsaţi-o baltă, căci limbile dumneavoastră native nu sînt suficient de culte şi de culturale pentru un minister atît de cult şi de *chel*tural! Te întorci acasă, *home* adică, şi alegi – să zicem – limba română. Dai *click* pe „Presa" şi găseşti aici doar o poză a purtătoarei de cuvînt Carmen Pintilie, soţia ministrului Răzvan Theodorescu. Timp de un an (martie 2003 – martie 2004), a fost postat în acest spaţiu un articol uşor penibil al dnei Pintilie, publicat în prealabil în *Cronica Română*. Articolul a fost şters de pe faţa site-ului după ce minunea a fost semnalată în *Academia Caţavencu*. Acum te întorci din nou acasă şi alegi – *why not?* – limba engleză. Dai *click* pe „Press" şi găseşti – surprize-surprize – un interviu cu dna Carmen Pintilie preluat din aceeaşi *Cronica Română* (30-31 martie 2002). Interviul cu soţia-purtătoare de cuvînt este, desigur, în limba engleză. Dacă însă simţiţi nevoia să graseiaţi precum soţul soţiei lui Răzvan Theodorescu, puteţi citi interviul în limba franceză, după ce, în prealabil, aţi făcut *click* pe drapelul franţuzesc. Parcurgînd acest interviu într-o diagonală convenabilă, veţi afla multe, multe lucruri minunate, inclusiv faptul că, în materie de parfumuri, dna Pintilie preferă – dar mai bine să o lăsăm pe dumneaei să ne spună: *„I like very much J'dor of Dior, Paloma Picasso, of course, depending on the occasion".* Să ne mai mirăm, oare, că în mintea soţului Răzvan interviul cu soţia Carmen este cel mai cultural lucru care s-a întîmplat în presa românească în ultimii doi ani şi ceva? *Jamais şi never!*

Soţii şi avangardiştii

Press

Carmen Pintilie - A spokeswoman of the Ministry of Culture and Religious Affairs

Contact: carmen.pintilie@cultura.ro

"There are women who can take major decisions"

An interview with Carmen Pintilie, from the Department of Relations with the Mass-Media of the Ministry of Culture and Religious Affairs, the private councillor of minister Razvan Theodorescu

How do you manage to put up with your job and family life?
These are two things a person in my position finds it rather difficult to put together, as the position I hold requires a lot of work, a lot of self-oblivion. One may wish to accomplish more in the family life field, but one never manages to do it all as well as possibly. One of them will always come second, and in my case the family is the one. I cannot say that I have too many duties. Now, as we speak, the most important duty I have towards my child, who is eights years old and needs someone to take care of his education, of what he will choose to do in his life. It is only by one's presence that one can express one's affection more explicitly, and less from a distance. I must admit I have some deficiencies as to the family duties matter.

dosarele chiX

E simplu jocul, domnule Nicolaescu. Deci, cum vedeţi un revoluţionar care se plimbă pe ecran, pac, apeşi pe tasta # şi îl omori! E, şi cu cît omori mai mulţi revoluţionari, cu atît aduni la „score" mai multe căsuţe şi terenuri! Pe urmă treci la nivelul doi, şi aduni: maşini, bărci de viteză şi conace! Plus că-ţi mai iei două vieţi şi poţi să mai mori de două ori la Revoluţie.

Codrin Ştefănescu, liderul Asociaţiei Răniţilor şi Urmaşilor Răniţilor Mult După Revoluţie

Dacă ai certificat de revoluţionar, nu plăteşti taxe pe corupţie

Emil Cuteanu, secretarul de stat pentru problemele revoluţionarilor, îşi simte viaţa ameninţată de când a anunţat că va lua la puricat toate dosarele revoluţionarilor. Conform unor surse din Palatul Cotroceni, din preajma consilierului prezidenţial Dan Iosif, unul dintre revoluţionarii cu musca pe căciulă este deputatul PSD, ales pe listele PRM, Codrin Ştefănescu. În acest moment, Ştefănescu are cel mai mare număr de consilieri din istoria parlamentară postdecembristă: 30. Unul dintre cei pe care i-a angajat personal este Ioan Iulian Potoroc, ginerele lui Bebe Ivanovici, împrumutat deputatului PSD Viorel Gheorghiu, cercetat penal pentru înşelăciune, fals şi uz de fals. Potoroc a fost arestat pe Aeroportul Otopeni, în timp ce-şi aştepta cele şapte kile de cocaină, aduse de un curier din Venezuela. Dacă există suspiciuni acute cu privire la participarea la revoluţie a lui Potoroc, căruia socrul Bebe Ivanovici, zis *Certificat,* i-ar fi putut furniza o patalama de revoluţionar, în cazul lui Codrin Ştefănescu nelămuririle sunt de-a dreptul cronice. Pe de o parte, martori de la revoluţie, din clădirea fostului sediu al CC al PCR, susţin că Ştefănescu a apărut în locaţie la câteva zile după fuga lui Ceauşescu. Iar pe de alta, n-a apărut singur, ci cu mă-sa şi cu escroaca Starcz, care scoteau cu târna obiectele din biroul 1, al lui Nicolae Ceauşescu, strânse de revoluţionari. Poate aşa se explică şi proveniența unor rarităţi bibliofile din uriaşa colecţie a deputatului Codrin Ştefănescu, cu care acesta a început să se fălească tot mai lipsit de precauţie, în ultima vreme, în direct şi la o oră de maximă audienţă.

Justiţia, un timoft

Peste cazul judecătoarei Ciucă se aşterne o linişte suspectă. Aflaţi că procurorii PNA merg cu zel spre cele mai înalte culmi ale anchetelor care se vor întoarce împotriva lor. Atitudine care a contaminat şi instanţa supremă, transformată în parcul de dinozauri ai preşedintelui Iliescu. Andreea Ciucă i-a deschis un proces fain lui Radu Timofte, directorul SRI, cu scopul ca acesta să dovedească legăturile ei cu mafia italiană, aşa cum a declarat prin ziare, sau să plătească pentru calomnie. Rând pe rând, cu maximum de obedienţă şi de sfidare a legii, toate Parchetele au concurat la punerea de bețe în roate. În august 2003, Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie i-a răspuns lui Ciucă că şi-a adresat greşit plângerea penală. În octombrie, judecătoarea Ciucă a depus plângerea la Tribunalul Mureş. Însă este înştiinţată că Timofte a depus cerere de strămutare a cauzei, iar Curtea Supremă de Justiţie a trimis dosarul la Judecătoria Târgu Secuiesc. În martie 2004, când trebuia să înceapă dosarul, Timofte dă cu flit Judecătoriei, pe motiv că nu e competentă să judece un caz aşa gras ca persoana lui. Surprinzător, Judecătoria Târgu Secuiesc zice da, sunt incompetentă, şi retrimite plângerea lui Ciucă la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie, de unde îi fusese respinsă prima dată. Unde, cu maxim tupeu, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie, după noua denumire, a dispus neînceperea urmăririi penale împotriva lui Radu Timofte. Ciupiţi-vă înainte de a citi, ca să vă convingeţi că nu dormiţi! Motivul invocat: „De la data la care aţi aflat numele persoanei care v-a calomniat şi până la data prezentă au trecut mai mult de 60 de zile, deci plângerea este tardivă". Cu această măsură, Andreea Ciucă va obţine la Strasbourg o nouă condamnare a României, în locul celei a lui Radu Timofte. Plătiţi fericiţi impozite. Iată ce fac stănoii pe banii voştri.

Biroul de Investigaţii

Un parlamentar pe care legile îl lasă Rece

Acest text se va încheia cu o referire la un pesedist penal, dar până să ajungem la el va trebui să ne punem centura de siguranţă şi un filtru pentru înjurături de mahala, să sfidăm un filtru al Poliţiei şi să ignorăm interdicţia de la o trecere la nivel cu calea ferată. Este week-end şi ne aflăm în Tulcea, la intrarea (rutieră) dinspre Galaţi. Fiind în misiune, în loc să fie liber şi să meargă la iarbă verde, un om al legii face semn către un vehicul, ca să oprească. Vehiculului nu-i cade bine semnul agentului şi merge mai departe. O maşină cu angajaţi DPIR merge şi ea mai departe, până reuşeşte să-l blocheze. Din vehicul coboară un cetăţean care deşartă asupra organelor un hîrdău cu înjurături, ameninţări şi alte chesiuni de tip „Bă, io-s parlamentar, tu cine pizda mă-tii eşti, să mă opreşti pe mine?". Istoria ajunge, prin telefon, la un superior care-şi aminteşte brusc de o altă întîmplare din aceeaşi zi: în timp ce aştepta cu maşina la o barieră CFR de pe DN Tulcea-Constanţa, un vehicul depăşeşte coloana şi trece peste calea ferată, fără să-i pese de avertizările sonore ce anunţau apropierea unui tren şi, implicit, de Codul Rutier sau măcar de propria-i piele. O patrulă de Poliţie află de întîmplare (de la ofiţerul din coloană) şi opreşte vehiculul nărăvaş. Din nou, texte de tip „Sînt parlamentar, care-i problema? Acuma-l sun pe cutare!".

Omul care tot cobora din lighioană cu aere de rebel coclit şi înjura ca la grajdul birjarilor se lăuda că e parlamentar şi că-l cheamă Traian Rece, bă, ce mă-ta-n cur vrei de la mine? Pentru cei care nu-l ştiu, pentru că există şi aleşi care n-au făcut în cariera lor absolut nici o brînză folositoare, ci doar dosare penale, domnul Rece este un revoluţionar care a ajuns apoi senator fără imunitate, cu halte prelungite pe la diferite organe de cercetare penală (pe 13 septembrie va fi judecat la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, fiind acuzat că a încasat ilegal TVA de 3,6 miliarde de lei). Dar, la urma urmei, oricine poate să spună că-i Traian Rece, aşa cum şi eu pot să semnez aici Ion Iliescu, Adevăratul Tetelu, Zeno Bundea sau, simplu,

Gabriel DROGEANU

Lui Alexandru Vărzaru i se pare că avem o ţară veselă:

Revoluţionarii lui Codrin Ştefănescu şi Bebe Ivanovici s-au apucat de trafic cu droguri; un proces al judecătoarei Ciucă împotriva lui Radu Timofte, clar ca luna sfîntă de pe cer, a fost plimbat între instanţe pînă s-a zaharisit; iar un senator care a încasat TVA ilegal miliarde de lei a ameninţat că le ia carnetul şi slujba tuturor poliţiştilor care au încercat să îi oprească bolidul în week-end. Veselie mare!

Ion Iliescu explicîndu-i lui Leonid Kucima că amîndoi provin din aceeaşi mare familie anti-europeană: tata ceferist şi Maica Rusie

To'ar'şu' Kucima, sînt foarte hotărît în ceea ce priveşte Canalul Bîstroe. Ştiu că nu se mai poate, ca în trecut, să-l săpăm cu intelectuali. Dar vă asigur că găsim destui reacţionari din ăştia care sabotează voinţa poporului sovietic de a modifica natura doar de dragul unor pelicani amărîţi. ...Că eu am mai avut probleme cu verzii ăştia ecologişti, mama lor de legionari!

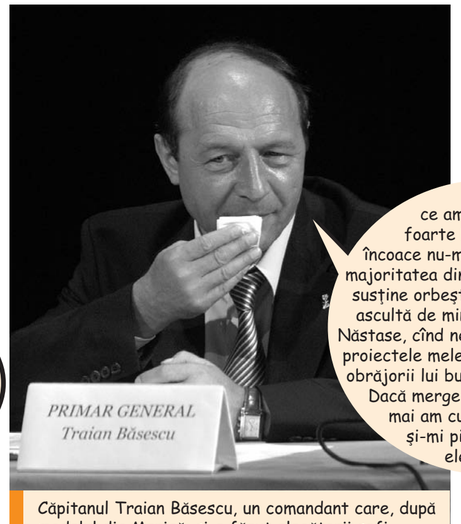

Căpitanul Traian Băsescu, un comandant care, după modelul din Marină, şi-a făcut alegătorii şefi de sectoare. Mai întîi sectorul din faţa blocului.

Nu-ş' ce am, da' nu mi-e foarte bine! De o lună încoace nu-mi mai găsesc rostul: majoritatea din Consiliul General mă susţine orbeşte, primarii de sector ascultă de mine ca de tata, pînă şi Năstase, cînd ne-am văzut să discutăm proiectele mele, era numai zîmbete în obrăjorii lui bucălaţi... Ce să mă fac? Dacă merge tot aşa, mi-e că nu mai am cu cine să mă cert şi-mi pierd dracu' tot electoratul!

Ion Iliescu, cel care a vîndut pe nimic sfintele idealuri ale socialismului pentru ca foştii privilegiaţi ai comunismului să poată deveni capitalişti cu acte în regulă

Domnule preşedinte, am vîndut tot ce era de vîndut, inclusiv Petromu'. Singura mare instituţie de stat neprivatizată de noi, PSD-ul, aţi rămas dumneavoastră. V-aţi gîndit la un preţ?

Convinsă că, odată eliberată din puşcărie, o aşteaptă pedeapsa, Ioana Maria Vlas face tot posibilul să-şi prelungească libertatea la bulău

Onorată instanţă, desigur, mă ridic în picioare cu cea mai mare plăcere pentru anunţarea sentinţei! Cum, numai 5 ani cu suspendarea pedepsei? Protestez! Şi ca să vedeţi că vorbesc serios, acum vă voi obliga să mă mai ţineţi încă zece ani în puşcărie: domnule judecător, soţia dvs. este curvă! Şi mă-ta, boule!

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Playback in the future

Aura Urziceanu a declarat: „Cîştig mai mult din reclame decît din jazz“. OK. Cînd nu e ocupată să facă playback la Cerbul de Aur, poate vorbeşte Aura cu Orchestra Radio condusă de Ionel Tudor, ca să cînte la Sala Palatului într-o reclamă la detergenţi.

Chirurgie pleonastică

Sorana de la A.S.I.A. şi-a deschis o clinică medicală. O fi vreo clinică din aia de fiţe, unde-o să se poată reangaja măcelarul Ciomu, în caz că vreo vedetă dintr-o trupă de băieţei vrea să-şi facă schimbare de sex.

Trec ţiganii,-o frec!

Andreea Antonescu s-a apucat de cîntat melodii ţigăneşti. Poate vrea să se reprofileze pe nunţi, ca să-i arunce ţiganii cu discuri de aur pe scenă.

Zina cea de taină

Zina Dumitrescu pleacă de la Casa de Modă „Venus“. Se vede treaba că nimeni nu mai are nevoie de ea şi toate manechinele de la „Venus“ au plecat pe la casele lor, de mînă cu nişte miliardari din generaţia Zinei.

Fire, cook with me!

Jurnalul naţional a aflat că sora Tanţei de la PRO TV e înghiţitoare de flăcări la circ. Ar fi tocmai bună la emisiunea lui Teo, să înghită nişte cotlete flambate în direct şi să-i prăjească Tanţei nişte mici suflînd peste grătar.

Nu s-au luat, i s-a dat

Ion Ţiriac a precizat: „Nu m-am logodit cu Andreea Marin în Thailanda“. Mi se pare normal: la cîţi bani l-a costat excursia Andreei în Thailanda, Ţiriac ar fi trebuit să sară peste logodnă şi să treacă direct la noaptea nunţii.

Lamborghinionul lui!

VIP a observat că noua gagică blondă a lui Garcea e o dansatoare în trupa Deliei (Matache). De cînd şi-a luat Lamborghini cu două locuri, afemeiatul de Mugur a constatat că-n maşină încape o singură artistă, şi nu trei balerine la tufiş, cum proceda pe vremuri, cînd avea Dacie.

Ctrl-Alt-Bordel

muzeul figuranţilor de ceară

Gestaţie de distracţie

Mihai Vasilescu, beizadeaua lui Adrian Vasilescu de la BNR, junele avid de popularitate care la ediţia de anul trecut a Cerbului o îmbîrliga pînă la gestaţie pe directoarea festivalului, şi-a făcut din nou apariţia la Braşov. Între timp, cît partenera lui de aventură fusese gravidă şi în primele luni cu sughiţuri şi colici ale fiului său proaspăt născut, se dăduse lovit de-o independenţă pultacee care l-a împiedicat să-şi asume vreo responsabilitate paternă. De îndată ce Irina Radu a revenit în centrul atenţiei şi sub lumina hulpavă, dar dulce a blitzurilor, Mihai Vasilescu s-a postat din nou de-a dreapta ei şi s-a hlizit, fericit, la fotografi.

Viagra semper bona est

În cea de-a doua seară de la barul Aro, chiar la masa la care-şi sorbeau suculeţele hostessele plătite din banii festivalului, între opt perechi de craci lunguieţi şi opt de moviliţe pietroase cu mamelon, s-a aşezat, sfios, Irinel Columbeanu. „I s-a urît cu binele“, a spus o jurnalistă bine dotată cu informaţii, trecînd pe lîngă masa lor şi apoi s-a întors să-i povestească companionului său cum Irinel Columbeanu a ajuns la spital cu accident vascular, după o orgie la care şi-a îndesat pe esofag un pumn de Viagra.

Căpuşa Barbie

Iritată de comentariile apărute în presă pe seama scundei sale căsnicii cu Doru Octavian Dumitru, concurenta Angelica Ganea, păpuşica Barbie a festivalului, a decretat cu voce aţoasă că nu mai dă decît declaraţii referitoare la cariera ei muzicală. Ne-am amintit de mutrişoara ei aşezată cîş pe afişele şuşelor itinerante de pe litoralul Mării Negre, în verile în care iubitul, apoi soţul ei îşi negocia propriile apariţii la pachet cu apariţiile ei. Pe vremea cînd Angelica avea nevoie de-o pilă ca să fie primită să cînte în grădina de vară de la Eforie nu era la fel de strictă cu declaraţiile, poate şi pentru simplul motiv că, cel mai adesea, i se cereau, la sfîrşitul anului, cele de venit.

La curbă maşinele trosnesc

La Braşov, şmecherii au venit la agăţat în vehiculele lor cele mai pricopsite. Garcea şi-a scos din subsolul vilei splendoarea de Lamborghini şi-a guiţat-o pînă la Braşov. După ce a extras din dulapul Annei Lesko o rochiţă bleu cu broderie, pe care a îmbrăcat-o pe post de tricou – ah, îi ieşea prin decolteu cosiţa pectorală albă şi zulufată... – Irinel Columbeanu s-a înfipt la volanul Rolls-ului care-i redă vigoarea mentală. M-a enervat groaznic Chişu. Avea şi el Merţanul în parcare, dar nu s-a putut abţine şi s-a căţărat pe locul din dreapta al limuzinei lui Columbeanu. Poate fiindcă i se făcuse poftă să meargă cu antemergător. Un BMW cu numărul VBL şi girofar nervos l-a escortat pe Columbeanu cei două sute de metri de la Aro pînă la hotel, iar noi am răsuflat uşuraţi văzînd că marele bărbat a ajuns în siguranţă la culcuşul în care i se ascunseseră contra cost trei doamne semidezbrăcate.

Hasta la revista, baby!

Cînd s-a iţit proiectul apariţiei unei reviste a festivalului, cealaltă publicaţie cu circuit intern, *Info TVR,* s-a creponat de invidie. Directoarea de comunicare a Televiziunii şi mama revistei amintite, Cristina Constantinescu, a mijit ochii şi a dat din cap a refuz, în timp ce Marina Almăşan-Socaciu, care fusese totalmente exclusă din aranjamentele festivaliere, a sărit în jos de pe scaun de bucurie, mulţumită că şi-a găsit, în sfîrşit, un prilej de-a se vîrî în seamă, ca-n vremurile bune. Domnişoara Cristina s-a încăpăţînat şi ea şi, la o discuţie inutilă despre reduceri de bugete, a propus să se renunţe la un asemenea proiect costisitor. Ba, mai mult, a obţinut şi aprobarea preşedintelui. Marina Almăşan s-a pus de-a latul, a întocmit memorii, a trimis mail-uri şi, din cernoziom, din iarbă verde, a scos nişte promisiuni de reclamă ca să demonstreze că proiectul n-o să coste mai mult decît cafeaua duduiţelor care înmînează flori pe scenă. Pînă la urmă, revista s-a făcut. Dar pentru că cineva trebuia să fie sacrificat, de pe schema cu cheltuieli de transport şi diurnă a fost mîzgălit cu pix roşu Andrei Partoş, singurul din echipa propusă capabil să aplice în scris nişte comentarii muzicale. (A rămas, în schimb, neclintită din redacţie fiica cea mare a Marinei, devenită brusc jurnalistă.)

Veninul şi cînepa

Columbeanule, nu fi bulangiu: îmi împrumuţi şi mie un pic Rolls-ul ca s-o agăţ pe prietena mea? Că cică a chemat-o Chişu la el în merţan să-i arate colecţia lui de CD-uri!

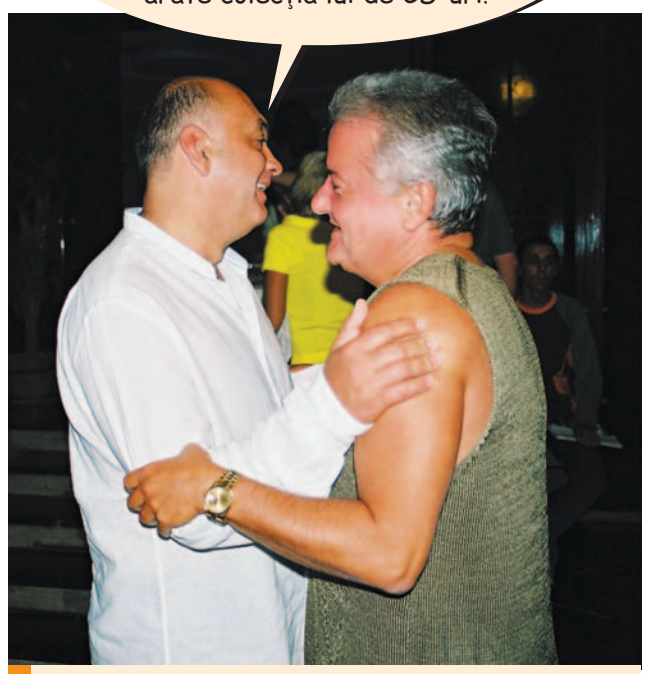

Peter Imre şi Irinel Columbeanu, doi iubăreţi care încă n-au reuşit să-şi ia o maşină suficient de scumpă încît să întreacă în performanţe sticla de cola pe care le-o dă Marian Ionescu gagicilor lor

Aproape scandalos! Perfect explicabil!

De ce Modern Talking e Milli Vanilli şi de ce Nino sînt doi

Cît pe-aci să vă dau o ştire de semi-senzaţie: anume că Nino d'Angelo a cîntat de două ori pe scena festivalului de la Braşov, în două seri diferite, sub două titulaturi distincte, în două limbi de circulaţie mondială, fiind plătit din banii noştri, doamnă Irina Radu, de două ori. Şi că din cauza lui am plecat eu de la concert să beau în linişte după doar două piese în a doua seară, la Cerb, şi în a treia, mă scuzaţi că deranjez, domnule Valentin Nicolau. Dar, ca şi în muzică, aşteptările mi-au fost crunt înşelate. Şi nu de oricine, ci tocmai de o literă (vocală), un apostrof (mic) şi o nemţoaică blondă, cunoscătoare a muzicii disco (Angelika Hellemann). Să vă povestesc.

În urmă cu cîteva săptămîni a apărut în celebra publicaţie de limbă germană *Bild* un articol intitulat, puţin cam scandalos, „Eu sînt adevărata voce de la Modern Talking“. El pica destul de prost, după o anchetă a GVL (o asociaţie a compozitorilor din Germania), care a investigat, aşa, că i-a venit ei, ale cui sînt vocile care sînt ale lui Dieter Bohlen, respectiv Thomas Anders (Modern Talking). Schepsisul anchetei (în care au fost audiaţi mai mulţi solişti de limba şi, după caz, literatura germană) e că-n

jocul vocilor sînt nişte milioane de mărci & euro, pe care i-au păpat ăştia de la MT, cînd ar fi trebuit, după cum se arată în articolul doamnei Hellemann, să hrănească şi alte guri flămînde de gurişti.

Bref: unul dintre băieţii ăştia din umbra studioului se numeşte Nino de Angelo, are 40 de ani şi a binevoit să declare: „Thomas Anders venea de regulă doar în prima zi la studio, cînta puţin şi apoi dispărea. Restul trebii îl făceam eu şi inginerii de sunet. (…) Thomas Anders este un solist simpatic, dar posibilităţile sale vocale sînt limitate. Pentru prelucrarea melodiilor şi sound-ul tipic Modern Talking, Dieter Bohlen avea nevoie de vocea mea. Abia după aceea putea fi ascultată muzica“. Şi, puţină atenţie, dragi colegi de la TVR: „Că Dieter nu prea ştie să cînte, ştie toată ţara. Dar faptul că era necesar ca eu să ameliorez şi vocea lui Thomas Anders ar fi zgîriat foarte tare imaginea lui. Dacă acest lucru ar fi devenit cunoscut, Thomas Anders şi Dieter Bohlen ar fi arătat rău de tot.“ Deci, pe scurt, omul vrea să spună că vocea lui Thomas, aşa cum era ea, avea nevoie de o mică ajustare din calculator, ca să sune corespunzător. Aici intervenea la microfon şi butoane omul nostru, Nino de Angelo.

Care, oricît de ciudat vi s-ar părea, nu-i totuna cu Nino d'Angelo, manelistul ăla napolitan din Piaţa Sfatului. Diferenţa e, precum vedeţi, insesizabilă: DE Angelo s-a născut în Karlsruhe, cînd era mic şi necunoscut în Germania îl chema Domenico Gerhard Gorgoglione, a fost maestru de karate, a început prin a cînta şlagărele lui Elvis şi are un singur hit, intitulat sugestiv „Jenseits von Eden“. Ceea ce nu se poate spune despre Nino D'Angelo – varianta de vară, sport, senza giaca e cravata. Dar cum rămîne cu Thomas Anders, solistul acela simpatic care mi-a umplut copilăria cu „You're My Heart, You're My Soul“ sau „Cheri, Cheri Lady“? Păi, cum să rămînă? Playback, moşule, nu jucărie! Ce, aţi văzut voi sîmbătă seara, la Cerb, vreun neamţ spălăcit, pitulat sub scenă, cu-n microfon la gură şi zece degete pe mixerul de voci?

Modern Shoking

Localul bălan

Cum m-au belit la Bellini

Vizavi de Biserica Rusă s-a deschis la începutul verii un restaurant cu terasă şi cu dublu specific – italienesc, la meniuri, românesc, la comportamentul ospătarilor: Restaurantul ***Bellini,*** cod fiscal R14332751 pentru amatorii de detalii cu cifre de la OPC. Mă uit acum în bonul fiscal nr. 0007 emis de restaurant duminica trecută şi aflu că am fost „servit de Mihaela“ şi am consumat: 2 x penne pomodori secchi (paste cu nişte roşii uscate, dacă e să traduc), 1 x Suco di pomodoro (adică suc de roşii cu şuviţe din părul Mihaelei, dacă e s-o traduc şi pe asta), 1 x stella f. alc. 500 ml şi 1 x Gosser 330 ml (adică o bere fără alcool şi una cu). Despre mîncare n-ar fi prea multe de spus: bucătarul a avut bunul simţ să nu-şi taie unghiile în pastele mele, în schimb Mihaela a fost mai puţin atentă la detalii şi m-a făcut să înţeleg, din mîncarea pe care mi-a adus-o, că năpîrleşte cam mult pentru vîrsta ei; sucul de roşii pare să fi fost în regulă, la fel ca şi vopseaua din părul Mihaelei – dar la fel de adevărat e că nici eu n-am consumat bolul pînă la fund, acolo unde se găseşte, de regulă, stratul de mormoloci. De asemenea, berea fără alcool mi s-a părut corect gătită şi, după gust, aş fi aproape gata să pariez că ospătăriţele nu au folosit înainte sticla în scopuri intime. Tot ce-am avut de reclamat a fost faptul că cealaltă sticlă de bere, cea cu alcool, era expirată de o lună. Mihaela, ospătăriţa cu părul cam instabil, a fost foarte amuzată cînd i-am spus ce mă deranjează la berea cu alcool (bere pe care, din neatenţie şi bună credinţă, o şi consumasem): „Ha-ha! O bere expirată! Ha! Ha-ha-ha!!!“, a mai apucat să spună Mihaela, după care dusă a fost, cu tot cu sticlă şi cu tot cu nota în care apucasem să pun banii. Degeaba am căutat-o prin culisele restaurantului, vedeta zilei mele de duminică era de negăsit. Am presupus că plecase să se rîdă cu celelalte sticle de bere expirată de prin depozit. Săraca de ea, ce s-o mai fi rîs de navetele alea expirate din spate, în timp ce eu, în faţă, o aşteptam să o las şi fără partea de păr care nu-i căzuse în mîncarea mea. Mă gîndesc acum la băiatul ăla, la Seinfeld, ce idiot, şi-a spart capul să facă un serial ca să se rîdă lumea, şi cînd colo ia uite ce simplu era: îşi deschidea o terasă cu bere expirată în Bucureşti şi ne rîdeam cu toţii pînă cădeam sub masă, otrăviţi.

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

DDDD *ca la mama acasă;*
DDD *ca la tata acasă;*
D D *ca la mine acasă;*
D *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plăteşte.*

💤 *poţi să şi adormi;*
💤💤 *curăţel;*
💤💤💤 *ai grijă pe unde păşeşti;*
💤💤💤💤 *n-ai putea să mai rabzi?*

Dosarele hardcore

Vremea amorului la TVR

Albertina Ionescu și Ștefan Lungu prezintă descărcări erotice

După ce, săptămîna trecută, l-ați putut viziona la rubrica *Vremea* pe Marius Drăghici (cu tricoul pe el și cu două foste manechine bine îmbrăcate – deci total inofensiv), poate v-ați întrebat ce căuta colegul nostru de la investigații în poza aceea. Ei bine, acum, după o temeinică anchetă desfășurată la Brașov, sîntem în măsură să vă spunem exact ce nu căuta el: anume, pe Albertina Ionescu *(puștoaica din stînga)*, puștoaica asta șatenuță, decorativă, hi, hi, hi, cu părul lung care, alături de Malvina, prezintă vremea la TVR 1. Și asta pentru că, dimpotrivă, pe Albertina o caută prin televiziune și o duce acasă cu mașina un tînăr – să-i zicem jurnalist – pe nume Ștefan Lungu *(domnul din dreapta)*. Despre care am aflat (și este suficient) că prezintă vremea la TVR 2! O asemenea poveste de amor cu intensificări ale vîntului este, să recunoaștem, mai greu de întîlnit pe alocuri. Potriveala e totală, lipeala este predestinată unui cer senin. În plus, disputele casnice pe teme profesionale sînt total excluse, de vreme ce INMH trimite aceleași faxuri și la TVR 1, și la TVR 2. Ea: „Vai, dragă, ce descărcări electrice am avut azi...“ El: „Da, pisi, te înțeleg perfect! Nici nu-ți povestesc cît m-am muncit azi cu temperaturile de la stația Filaret, sînt absolut dărîmat.“ Ea: „Fă un duș, ursuleț mic, o să-ți revii. Te aștept cu prognoza de mîine.“ El: „O să plouă. Tu ești femeia vieții mele!“.

Meteo Peter

Semi-surpriză: Malvina Popa nu e chiar ușă de biserică!

Din surse călduroase, demne de încredere, am mai aflat un lucru mic, dar interesant: că pe colega Albertinei Ionescu de la *Meteo,* Malvina Popa, o cheamă, de fapt, Malvina Ciuciulete. Un nume cît se poate de sugestiv, dacă e să ne întrebați pe noi, care ne pricepem la ploaie. Ca atare, nu înțelegem de ce fetei îi e cam rușine de el, de vreme ce și-a luat un alt nume de scenă. Ciuciulete, deși puțin cam radical, merge la fix cînd prezinți temperaturi caniculare, iar țăranii care se uită la vremea cu Malvina și le plouă-n gură visează ploi în averse, ca să le crească mari știuleții.

99% despărțire, 1% ruptură

Robert Turcescu și Daciana Sârbu: compromisul frumos s-a terminat

Vestea a căzut ca un foc de artificii pe cerul nopților albe de la Cerbul de Aur. După numai o lună de amor discret, misterios și inefabil ca o emisiune cu Ana Blandiana, Robert Turcescu și Daciana Sârbu s-au despărțit. Ca de obicei, l-am sunat pe împricinat și l-am găsit, de ce să n-o recunosc, ușor abătut. Poate din cauza meciului pierdut atît de dureros de Doroftei sau poate așa, în general, cum îi șade bine unui bărbat oacheș la 30 de ani, cu multe belele și invitați pe cap. „S-a terminat. Pur și simplu.

Unele lucruri sînt făcute să nu meargă. Ce să zic, nu ne-am certat, nu ne-am scos ochii, a fost foarte civilizat. Dacă e iremediabil? Bănuiesc că e iremediabil. Da, e iremediabil.“ Deci nu mă repet, dar bănuiesc că nu mai e nimic de făcut cu Daciana (după cum sînt de părere cîțiva dintre confrații mei ziariști). De acum, amicul Turcescu e în sfîrșit liber să plece singur în concediu (2-16 august), fără grija nopții de mîine.

Urmează o baie de soare cu meduze la Eforie Nord, alături de părinții lui și aia mică, Ioana Taisia, apoi cîteva zile de somn și șaorme la Bodrum, plus șapte-opt kile de șalău în Deltă. Între timp, noi, îndrăgostiții care-am rămas la redacție, vom încerca să ne lămurim dacă povestea asta cu Daciana a fost un foc de paie și coceni pentru grătarul din curtea Dacianei. Sau un foc de artificii care să abată atenția doamnei Ponta de la adevăratele probleme ale lui Victor Ponta.

Biroul de moravuri ușoare

Paparazzi la botul cerbului

Dan Chișu, moartea căprioarei

Cu tristețe și o undă de invidie vînătorească-n glas trebuie să vă spun că Cerbul de Aur de anul ăsta a adus cu el și capre negre, roșcate și mai ales blonde. Niște ciute neajutorate, cu boticul umed, amușinînd orice urmă de căprior cu copita aurită. Să tot pui flinta pe ele, după două-trei sticle de șampanie franțuzească și un safari cu Rolls-ul pînă în Poiană. Cum să apreciez, erau așa, la vreo cinspe bucăți aciuate prin culisele festivalului, la solicitarea organizatorilor, care aveau nevoie de niște pupeze pictate pe piele (body painting, mai puțin blăniță), în culorile țărilor participante la festival. Și, nu în ultimul rînd, de niște trofee cu piciorul lung și zvăpăiat, ca să le expună în barul Aro, în văzul negustoresc al amatorilor de expoziții cu vînzare. Pe scurt, manechinele proveneau, să recunoaștem, de la Agenția „Transilvania Fashion“ din Cluj, condusă de Matei Miko, cunoscut cititorilor noștri datorită diverselor sale parteneriate cu mogulul modeling-ului de discotecă și al divertismentului în deplină obscuritate, Nicu Gheară.

Dar să nu insist. Destul să precizez că fetele lui Miko se remarcaseră încă de vineri seara, în barul Aro, la nopțile albe ale festivalului, dansînd din buric (la făcut atmosferă, mă-nțelegi) pe ritmuri de bossanova, cu – puțină decență, fufelor! – Aura Urziceanu la voce, Horia Moculescu la pian și o orchestră de super-muzicieni pe spate (Flavius & Eurosound Band). Dacă nu sînteți ascultători de jazz, ca să vă deranjeze puțin chestia asta, o să trec repede mai departe, menționînd că mistrețul Irinel Columbeanu (ascultător de Anna Lesko) patrona semeț o masă de opt iepșoare pur-sînge, mustind de sex-appeal. Așa cum era de așteptat, Dan Chișu nu putea pierde un asemenea prilej vînătoresc. Iată-l surprins după o noapte cam albă, într-o dimineață de după, alături de una dintre manechinele jucăușe de la „Transilvania Fashion“. După cum se vede din grupajul realizat de cel mai bun prieten al ziaristului, nenea paparazzi, cei doi iepurași au de împărțit niște bagaje. Sperăm că, după chestia asta, domnul Chișu n-o să-și lase prada-n drum, cu gențile în vreo parcare.

Chișu FM

P.S. Aflăm pe ultima sută că Dan Chișu a fost numit recent „Brand Ambasador Chivas“. Suficient cît să-i mai pice vreo cinspe manechine, aș zice red label, dar mai ales blonde label.

Un hal de festival!

Despre Cerbul de Aur din primii săi ani, Dumitru Moroșanu spunea, cu dreptate: „Era cel mai bun festival din Est. Ca-n Vest“. Documentarul difuzat duminică pe TVR 2, despre primele ediții ale Cerbului, a aplicat un șut groaznic în fundul nepriceput al organizatorilor ultimelor ediții. Și s-ar cuveni să se fi lăsat cu niște sancțiuni pentru cei care au transformat spectacolul de anul acesta de la Brașov într-un bîlci cu aspect ieftin și buget obez (un milion de coco).

Pentru că postul de regizor al spectacolelor trebuia să fie ocupat de cineva ca să nu se irosească ditamai cocoloșul de euroi, în funcția cu pricina a fost numit de data aceasta Dan Manoliu. Bulversat de o asemenea pleașcă, regizorul a uitat că spectacolul trebuia să aibă un desfășurător coerent și texte de prezentare luminate la cap, redactate din timp. În ultima seară, în timp ce Ioana Moldovan și Cove debitau simultan gogomănii, Manoliu își încîlcea creierii gîndindu-se dacă a mai scăpat din vedere vreun jurnalist căruia nu i-a prezentat-o pe fii-sa, Sabina Manoliu. Și-n timpul ăsta spectacolele prost prezentate curgeau cu cocoloașe și trăsneau a improvizație.

Argentinianca împroprietărită surprinzător cu locul al treilea nici măcar nu era suficient de drăguță cît să justifice o asemenea desfășurare de pile. Pe care, vai, le-a înșirat cu glas pitic chiar în microfon. Și pe deasupra mai era și măritată.

Recitalul lui Thomas Anders, Jumătate-de-Modern Talking-călare-pe-jumătate-de-repertoriu-șchiop, venit după cel al lui Nino d'Angelo, regele cumetriilor napolitane, și după intermezzo-ul playback al prea mult așteptatei Aura Urziceanu, a fost încununarea catastrofei. Și totuși, la sfîrșit, Irina Radu nu plîngea în hohote, iar pixul pe care-l învîrtea între degete nu era pregătit ca să-și scrie demisia, ci pentru eventualele cereri de autografe.

Cerberul de Aur

Aşadar,
doamnelor şi domnilor,
Cerbul de Aur a fost cîştigat de o concurentă din Malta. Nu ştiu precis dacă din Malta Albă sau din Malta Brăilei, nu ştiu, nu mi s-a spus. Sau poate din Yalta, unde ne-au vîndut turcii la comunişti... Aplauze pentru concurenta din Halta!... Să fie Halta Chitila sau Bucureşti-Triaj?... Oricum, vă aşteptăm cu drag la ediţia de anul viitor, „Bacău 2007“.

Secvență de la o ediție specială de colecție a Festivalului „Ciorbul de Aur“ 2004

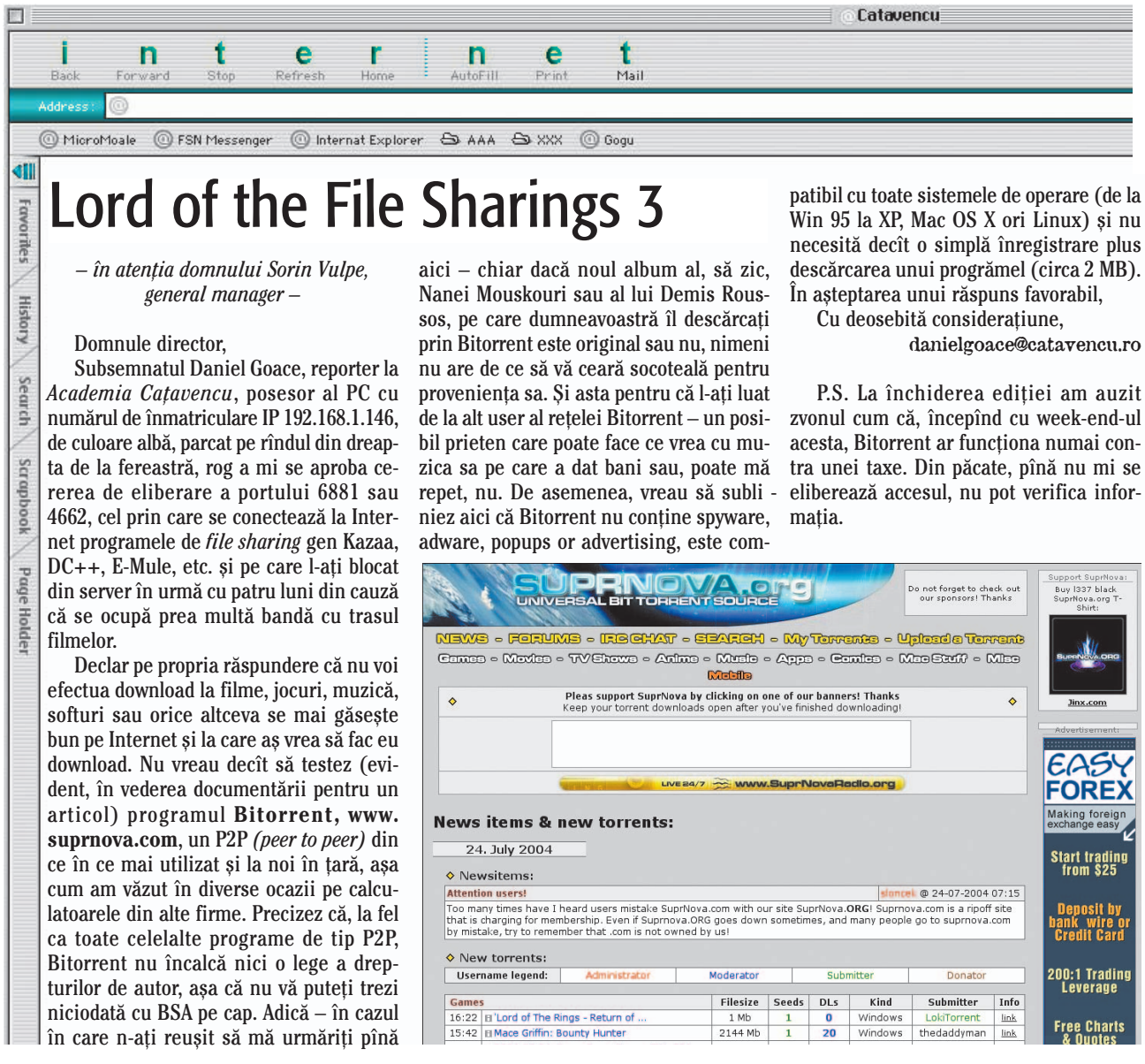
Catavencu
internet
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder
SUPRNOVA.org
UNIVERSAL BIT TORRENT SOURCE
NEWS - FORUMS - IRC CHAT - SEARCH - My Torrents - Upload a Torrent
Games - Movies - TV Shows - Anime - Music - Apps - Comics - Mac Stuff - Misc
Mobile
Pleas support SuprNova by clicking on one of our banners! Thanks
Keep your torrent downloads open after you've finished downloading!
www.SuprNovaRadio.org
News items & new torrents:
24. July 2004
Newsitems:
Attention users!
Too many times have I heard users mistake SuprNova.com with our site SuprNova.ORG! Suprnova.com is a ripoff site that is charging for membership. Even if Suprnova.ORG goes down sometimes, and many people go to suprnova.com by mistake, try to remember that .com is not owned by us!
New torrents:
Username legend: Administrator Moderator Submitter Donator
Games Filesize Seeds DLs Kind Submitter Info
16:22 'Lord of The Rings - Return of ... 1 Mb 1 0 Windows LokiTorrent link
15:42 Mace Griffin: Bounty Hunter 2144 Mb 1 20 Windows thedaddyman link
EASY FOREX
Making foreign exchange easy
Start trading from $25
Deposit by bank wire or Credit Card
200:1 Trading Leverage
Free Charts & Quotes

Lord of the File Sharings 3

– în atenţia domnului Sorin Vulpe, general manager –

Domnule director,

Subsemnatul Daniel Goace, reporter la *Academia Caţavencu*, posesor al PC cu numărul de înmatriculare IP 192.168.1.146, de culoare albă, parcat pe rîndul din dreapta de la fereastră, rog a mi se aproba cererea de eliberare a portului 6881 sau 4662, cel prin care se conectează la Internet programele de *file sharing* gen Kazaa, DC++, E-Mule, etc. şi pe care l-aţi blocat din server în urmă cu patru luni din cauză că se ocupă prea multă bandă cu trasul filmelor.

Declar pe propria răspundere că nu voi efectua download la filme, jocuri, muzică, softuri sau orice altceva se mai găseşte bun pe Internet şi la care aş vrea să fac eu download. Nu vreau decît să testez (evident, în vederea documentării pentru un articol) programul **Bitorrent, www.suprnova.com**, un P2P *(peer to peer)* din ce în ce mai utilizat şi la noi în ţară, aşa cum am văzut în diverse ocazii pe calculatoarele din alte firme. Precizez că, la fel ca toate celelalte programe de tip P2P, Bitorrent nu încalcă nici o lege a drepturilor de autor, aşa că nu vă puteţi trezi niciodată cu BSA pe cap. Adică – în cazul în care n-aţi reuşit să mă urmăriţi pînă aici – chiar dacă noul album al, să zic, Nanei Mouskouri sau al lui Demis Roussos, pe care dumneavoastră îl descărcaţi prin Bitorrent este original sau nu, nimeni nu are de ce să vă ceară socoteală pentru proveniența sa. Şi asta pentru că l-aţi luat de la alt user al reţelei Bitorrent – un posibil prieten care poate face ce vrea cu muzica sa pe care a dat bani sau, poate mă repet, nu. De asemenea, vreau să subliniez aici că Bitorrent nu conţine spyware, adware, popups or advertising, este compatibil cu toate sistemele de operare (de la Win 95 la XP, Mac OS X ori Linux) şi nu necesită decît o simplă înregistrare plus descărcarea unui programel (circa 2 MB). În aşteptarea unui răspuns favorabil,

Cu deosebită consideraţiune,

danielgoace@catavencu.ro

P.S. La închiderea ediţiei am auzit zvonul cum că, începînd cu week-end-ul acesta, Bitorrent ar funcţiona numai contra unei taxe. Din păcate, pînă nu mi se eliberează accesul, nu pot verifica informaţia.

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Sunt un bun protestatar şi opozant. Mă opun din principiu. M-am opus războiului din Irak mutând CNN pe canalul 39, m-am opus introducerii TVA, m-am opus schimbării prefixelor, m-aş fi opus Revoluţiei franceze, m-aş fi opus colonizării Africii, dar nu eram născut, m-aş fi opus cursei înarmării, dar sunt fascinat de arme, mă opun salvării speciilor rare de filodendron, mă opun mai din răsputeri marilor corporaţii care poluează. Dar totuşi sunt mic copil pe lîngă cei care protestează împotriva folosirii benzinei drept combustibil mergând goi pe bicicletă, aşa cum se vede la http://worldnakedbikeride.org.**

■ **Din celebra serie „diferenţe între SUA şi România", vă prezint azi cazul gumei de mestecat mestecate şi lipite prin cele mai ciudate locuri. Deci, în România, guma de mestecat se mestecă şi se lipeşte pe bănci, sub bănci, sub mese, pe tocul uşii, pe butonul de la lift, pe interfon şi pe oriunde mai vrem să lăsăm dovada de necontestat a prezenţei noastre. În schimb, în SUA, guma se lipeşte pe placaj sub formă de blondă apetisantă, se vopseşte corespunzător, după care se fotografiază şi se prezintă pe Internet sub formă de artă la www.gumblondes.com.**

■ **Cea mai bună pagină de Internet din Univers există! Ei bine, da, din cele 10.000.000.000 de pagini din ciberspaţiu una se remarcă prin excelenta ei valoare, prin incontestabila superioritate a calităţii ei, prin nemaivăzuta, nemaiauzita şi nemaicitita ei splendoare artistică. Coincidenţa face să fie şi una dintre cele mai urâte şi antipatizate pagini din lume. O găsiţi la http://maddox.xmission.com (nu-mi mulţumiţi pentru link, doar îmi fac meseria).**

■ **Totul există pe Internet. Absolut totul. Aş putea chiar spune că, dacă ceva nu există pe Internet, acel ceva nu există. Există site-uri cu maşini, cu muzică, cu relicve, cu nebuni (foarte multe), cu femei goale (foarte căutate şi mereu la modă), cu natură, cu poze, cu covoare, cu sticle goale, cu sacoşe pline. De aceea nu trebuie să ne mirăm că există şi un site cu sfaturi ortodoxe, la www.sfaturiortodoxe.ro, unde aflăm despre pericolul pe care îl prezintă horoscopul, Ozzy Osbourne sau Mihaela Tatu.**

Net plus ultra

cronică de Vama Veche

Cum a băut-o lupul de mare pe Stufița Roșie

Și a mai trecut o săptămînă de Vamă. Asta ar fi fost cam a opta. După calculele noastre, ar mai fi încă o dată pe atît pînă în septembrie, cînd nudiștii or să înceapă să mai pună o haină pe ei, „Club A“ o să treacă și el la vestimentația de iarnă, pe strada Blănari, „Jack“ o să-și dea foc la acoperiș, lui „Expirat“ o să-i treacă termenul de valabilitate, „Boboc“ o să-și retragă hamacele pe balcon, pentru cartofi, „Mitocanii“ or să pună muzica pe Pause și apoi or să-i dea Eject, „La spital“ or să intre în carantină, sătenii or să tragă o linie din ce a mai rămas prin camere și apoi or să socotească profitul, iar noi o să mai adăugăm o cută la carnea de pe ceafă de atîta vecinătate cu bulgarii.

● Sîmbătă dimineață, pe la 22,30, ora cînd toți rockerii se scoală ca să apuce să prindă și ei răsăritul mangă, la Club A a fost concert Zdob și Zdub. Asta a răpit o bună parte din clientela obișnuită de la Stuf, care a lăsat baltă queen.wav, red_hot_chili_ pepper.cda și radiohead.mp3 de pe CD, pentru a asculta niște moldoveni cîntînd live. Mașina Salvării a intervenit în două cazuri diferite: o dată pentru un vamaiot intrat în comă de la vodcă și a doua oară pentru altul de la rom.

● Apropo de baltă și de vodcă, nu putem să trecem cu vederea furtuna infernală de sîmbătă după-amiază care a spulberat jumătate din corturi și a murat acoperișurile tuturor teraselor de pe plajă. Șocat de cît de mult alcool s-a putut consuma numai în cîteva zile, Doamne-Doamne a turnat apă cît să facă șpriț pentru două săptămîni.

● Apa mării a fost deosebit de cal... Hai, salut, șșșt!... Sîntem un grup de prietene ale băieților de la *Academia Cațavencu* și am *delete* cîteva rînduri neimportante pentru a insera acest anunț: „În atenția celor doi jandarmi bruneți bine făcuți care patrulează plaja în tura de dimineață! Sîntem noi, cele două blonde care făceam topless pe un prosop roșu în dreptul cazematei! Să știți că fraierii ăia doi de lîngă noi erau niște veri îndepărtați de la țară și nu prietenii noștri! Ne întoarcem vinerea viitoare. Acum și fără chiloți! Vă pupăm, ciao!“.

● În final avem și o pîră pentru brigada „Salvați Vama Veche“. Nenea Toma si tanti Velele, să știți că iar au venit pe plază băieții ăia răii care se dau cu sky-zet-ul pe apă si ne bagă nouă pete de motorină în găletuse. Spuneți-le să se ducă să se zoațe la blocu' lor, că altfel o să le băgăm dopuri în țeava de esapament si o să fațem colecție de dopuri de la vestele lor de salvare.

Brav combatant al trupelor de berillă din Vama Veche, condamnat la Stuf și ulterior împușcat în cap pentru tentativă de evadare din realitate. Hai noroc, frate!

Pepe și Bibi

grătar 2004

Nashpa Turism prezintă noi aventuri în România pitorească:

Azi, operațiunea „Români, distrugeți Vadu!“

AVERTISMENT: Atenție! Acest text se adresează snobilor. Orice asemănare cu oameni sau animale este absolut neîntîmplătoare. ÎN ACEST TEXT NICI UN ANIMAL NU A FOST RĂNIT SAU OMORÎT, pentru că m-am trezit tîrziu.

„Doriți pieștie, domnu'?“ Vitalii e amabil cu turiștii. Adică cu turistul. Adică cu mine. Celălalt turist e la 1 km de mine. În față, marea. Nici un rahat, nici un ambalaj de eugenia, nici un chilot care să plutească deamp. pe toată întinderea mării. Nici o minge de plastic care să-ți vină în cap. Nici un rom cu *kurtos colaj.* Nici un Manu Chao care să se ia la întrecere cu Leonard Cohen care urlă mai mișto pe plajă. Cînd m-am trezit după cele 400 de Alexandrion, m-am culcat, că era noapte. Niște tîmpiți din Mamaia aruncau la 20 de kilometri cu artificii, iar eu făceam pipi. Nu se uita nici dracu'. Nici nu știam ce să mai fac de atîta libertate. Așa că m-am apucat să fac nudism noaptea. După ce am înghețat acolo, m-am învelit cu cortul și m-am întins pe plajă să meditez profund. După 10 minute în care am meditat la Dumnezeu' mă-sii a lu' aia care m-a refuzat într-a cincea cînd n-a vrut să meargă cu mine la film, m-am mai culcat o dată. Am mai băut o sticlă de vin și m-am culcat iar. Dimineața, cînd m-am trezit, m-am culcat la loc. Mă durea capul. Era bine. Numai doi cowboy cu 4x4 au insistat să intre cu jeep-ul pe plaja pustie. Unul cu o Skoda Superb s-a împotmolit la 2 km de mine. L-am ajutat să iasă din nisip – și în secundele alea, gagica lui mă dorea pe mine, pentru că eram cool, aveam pisică. Pe urmă, timp de 1 minut am înălțat un zmeu chinezesc care n-avea ața prinsă de cotor și care s-a ridicat la ceruri și dus a fost. Chinezii mă-tii! Am făcut baie și pe urmă m-am culcat cu pisica sub o masă pescărească de tăiat pește cu drujba. *Ce am vrut să zic: am fost la Vadu. Asta e o plajă pustie, dincolo de Năvodari. Treci de Mamaia, îi dai 30.000 lui Mazăre să facă telegondolă la cocalari, treci și de campingurile cu plată de la Năvodari, o iei spre Histria, și cum treci de Corbu, prima la dreapta, și tira, o ții pe drumul asfaltat pînă la plajă. Dacă sînteți șmecheri, vă împrieteniți cu Vitalii, care, dacă nu vă treziți ca porcii, vă vinde pește și borș de pește la mica înțelegere. Dar trebuie să aveți pisică, cort, apă de băut, coneac ieftin de la mall-ul din satul Corbu și să nu vă placă Leonard Cohen.*

Căpitanul Nema

Salubrizarea din Vama Veche: infecție la un picior de lemn

Ați văzut vreodată fața nevăzută a localității Vama Veche? Ați auzit vreodată de noul concept de „nesquick“? Așa i se spune vidanjei care soarbe din fosele septice căscate și căcate în Vamă. Instrumentul ăsta împuțit urlă din cînd în cînd prin localitate, precum indivizii ăia bronzați care se tînguie după un kil de fier vechi pe sub balconul meu din cartierul Titan, adună în burtă ceea ce are de adunat și apoi se cară, fără ca prea multă lume să se întrebe: unde se duce nesquickul cînd se duce? Ei bine, zilele trecute am văzut unde se duce.

Ca să vă faceți o idee, imaginați-vă că stați suspendat deasupra satului, cu fața spre sud: în stînga e marea, apoi vine plaja, nebunia cu căsuțe, extinderea de locuință a lui Ciuciu, terase, bazar, oameni la „ia-mă, nene!“. La mijloc este șoseaua care vine de la Mangalia-2 Mai și duce către bulgari, deci către Europa. În dreapta sînt case, o discotecă, nimic deosebit, pînă cînd ajungem în cîmp și, din spatele unui zid de bălării, ne izbește direct în creier culmea culmilor în materie de duhoare. Acolo se duce vidanja cînd se duce. În preajmă, ca niște vite ce sînt, pasc vreo două vaci și cîțiva boi. Mai găsim resturi de scaun de closet spart, sticle, cutii, pet-uri, hîrtii, muște. Gunoaiele sînt aliniate frumos, ordonat, pe marginea drumului de pămînt bătătorit. Am lăsat mașina deschisă cîteva minute și s-a umplut cu muște. Nu mai știau pe unde să fugă apoi, cred că mă urăsc și acum pentru faptul că eram spălat și parfumat, bleah, fugiți, vrem la rahatul nostru, mama lui de parfum împuțit, cine l-o fi inventat și pe ăsta!

Cît am stat să trag niște fotografii, a apărut, vesel, zglobiu, sătul, tras de un tractor, un nesquick pe care tocmai îl tăiase treaba mare. Cînd a văzut că nu e singur, ba chiar un aparat de fotografiat freamătă de nerăbdare să imortalizeze momentul defecației, s-a prins că nu-i a bună. Așa că s-a ținut și a mers mai departe, mîndru nevoie mare, cu nasul pe sus, dar cu chiloții în vine.

Ecologică Contra

WC trag clopotele, Pesedică?

După cum observați, PSD a pus sandala și în Satul de Vacanță din stațiunea Mamaia, unul din ultimele sate pe care nu le cucerise în România. În plus, amintirile (uneori neplăcute, că vara te strici mai des la stomac) unora dintre constănțeni, și nu numai, spun că în locul respectiv, dacă nu cumva chiar în aceeași incintă, a fost cîndva o toaletă publică. Adică unii dintre cei care plăteau înainte o simplă taxă intră acum acolo doar dacă achită cotizația lunară. Oricum, avantajul unui sediu de partid într-o fostă toaletă publică este evident: rezerva de rahat este asigurată, îți trebuie doar niște oameni care să o mănînce într-un cadru organizat.

Washington WC

Romane, vă ordon, treceți *print*-ul!

Ministerul de Interne a anunțat că va organiza un concurs de romane polițiste ale căror acțiuni să fie inspirate din realitățile de după '89. După cum au mers lucrurile prin Poliția Română în anii post-revoluționari, se pare că cea mai de succes va fi continuarea seriei de aventuri ale căpitanului Apostolescu, opera binecunoscutului scriitor Horia Tecuceanu. Dacă ar fi să înșiruim titlurile în ordine cronologică, noua serie de romane polițiste va arăta cam așa: *Căpitanul Apostolescu intervine, Ancheta căpitanului Apostolescu, Telefonul primit de căpitanul Apostolescu, Salariul mic al căpitanului Apostolescu, Căpitanul Apostolescu se-ntoarce și se face că nu vede, Căpitanul Apostolescu este invitat la vila ministrului, Avansarea căpitanului Apostolescu* și, ultima carte, *Chestorul Apostolescu s-A Potolescu.*

Iarna pe Pullitzer

Cultа noastră cea de toate zilele

Parcul „Tăbăcărie", ultima afrontieră

S-au consumat cu celebra Catedrală a Mîntuirii Neamului din Parcul Carol atîtea bastoane în cap, ocări televizate și busuioace peste ochi că a și uitat lumea de sora ei mai mică de la Constanța. Catedrala neamului dobrogean, cum ar veni. Ca și cel din București, edificiul ăsta va hali și el o felie consistentă dintr-un parc imens, și anume Tăbăcărie, probabil ultimul spațiu verde din oraș în care mîna vreunei biserici (sau benzinării) nu pusese încă piciorul. Lucru deja banal, de altfel, pentru administrația Mazăre featuring Teodosie. În aceste zile tocmai s-a pus prima „piatră de temelie", stropită cum se cuvine, după gusturi și puteri, cu pupături de mîini, șprițane sfințite sau suc de la dozator. Faza haioasă e că lumea s-a cutremurat de uimire cînd a auzit că proiectul catedralei va fi unul marca „Patriciu": se gîndea deja la Dinu Patriciu, celebrul arhitect, consacrat însă ca petrolist liberal. Un liberal pe moșia pesediștilor Teo și Mazăre? Deja ne imaginam icoane vărsînd lacrimi de motorină, benzină fără plumb sau GPL, dar adevărul e că zvonul era fals: este vorba de Vadim Patriciu. Vă dați seama ce ieșea dacă zvonul zicea doar de un „proiect al lui Vadim": dădeau fuga preoții să-și cumpere halate albe și cruci roșii.

Mr Hyde Park

Unde se mai aghesmuiesc cele mai vechi meseriașe din lume

Bogăția Borșei, oraș sărac din estul Maramureșului, județ defavorizat, cu o tot mai consistentă colecție de milionari în dolari, constă în numărul record de hoți de mașini din Italia, care fac ravagii în special în zona Milano. În afară de „mașiniști", cum li se zice în argoul local „italienilor", adică celor care își petrec tranziția în peninsulă, cu ochii după parcările superficial păzite, între care se remarcă figura de distins lotru a lui Uțu Fonta, care a reușit să paseze inclusiv primăriei autoturisme furate, Borșa mai deține și un efectiv uriaș de gonococi și lăței, animale de casă de mici dimensiuni, care trăiesc în preajma intimă a fetelor de companie, și ele într-o proporție tot mai alarmantă. Și pentru că tot vorbeam de fete, ele au nevoie, firește, de piață liberă, pentru a-și putea scoate animalele de casă la aer. Cum piața este tot mai închisă din cauza nemiloasei concurențe, ele au găsit în ultimul timp o nesperată breșă, în incinta parohiei numărul 1, a popii Danciu, zis Babucea. Fetele îi sunt aduse popii de nepotul acestuia, Adrian, pentru care peștele primește câte 500 de mii de lei de bucată. Într-o bună zi, să tot fi fost cam pe la jumătatea primăverii, în sfeștocul popii au început să zburde niște animăluțe foarte mirate, care n-au mai vrut să plece de acolo, în ciuda protestelor lui tot mai disperate, decât după ce sfeștocul a fost tuns, ras, frezat și pudrat din belșug cu prafuri de exilat gândacii de Colorado.

Cuvioșii Gonoreu și Blenorageu

CONCURS pentru jurnaliștii de investigație

Centrul Român pentru Jurnalism de Investigație, Transparency International – România și Agenția de Monitorizare a Presei – *Academia Cațavencu* anunță lansarea primei ediții a Concursului Național de Jurnalism de Investigație – România, primul concurs național al acestui gen jurnalistic, care se va desfășura anual. Juriul acestui concurs va fi format exclusiv din jurnaliști de investigație experimentați, din afara României.

Pentru detalii privind criteriile de participare și modul de desfășurare a concursului, vizitați site-ul www.crji.org sau www.mma.ro.

Proiect finanțat prin Programul PHARE – Societate Civilă.

Năstase și Biroul Ovar

Adrian Năstase s-a întîlnit săptămîna trecută cu George Bush în Biroul Oval. Probabil că Năstase a preferat acest loc de întîlnire sperînd că a mai rămas pe-acolo cineva de pe vremea lui Clinton care să-i numere ouăle.

Monica Leon

flagrant deliciu

Cum e trucul și Pistolul

Vă mai amintiți de Gina Pistol, în spotul publicitar pentru Belman's? În barul unui hotel, un tip bine, genul bogătan, se duce croit la ea și-i lasă pe masă cheile de la camera lui, ca o invitație pe care cu greu o vedetă *Playboy* o poate refuza. Gina însă, amintindu-și probabil că nu-i decît o scenă dintr-un spot, îl refuză. Ba mai mult, plasează cheile unui negru, portarul hotelului, astfel aranjîndu-i acestuia o întîlnire surpriză cu pretendentul ei. Cînd l-am văzut prima oară, spotul ni s-a părut foarte original, mai ales că nu ne așteptam din partea Ginei la o asemenea farsă, avînd în vedere statutul ei de vedetă a sexului frumos dezbrăcat. Apoi am văzut că e truc vechi, jucat și în alte țări, în alt spot, cu alte personaje, pentru marca Daniel Leather. Aici, o brunetă plasează unui babalîc cheile lăsate ei de un tip macho, hărăzindu-le astfel o întîlnire surpriză. De această imitație se face vinovată agenția Propaganda Advertising, care, dacă nu s-ar fi dizolvat, ar fi inventat poate și alte personaje copiate: iepurașul *Playboy* care învelește ciocolata în staniol, doamna castor cu sînii așa de albi sau pisicuța Risk ass.

Mister Prompter

aberația de libertate

Băiatul bun la toate pune damele pe coate

46.TANAR imi ofer serviciile doamnelor singure si neajutorate (cumparaturi, curier, aj. gospodarie, foto, etc.); [redacted]

Pe lîngă faptul că pot căra cîte trei sacoșe în fiecare mînă plus încă două pe cap și una pe știți voi, mai pot ține în același timp loc de cuier și de asemenea pot să fac poze doamnelor neajutorate jucînd și rolul de fotograf și pe cel de maimuță. Tînăr polivalent, pentru toate doamnele, nu ratați ocazia. Întreprind și striptiz la domiciliu, mă dezbrac lasciv la bară sau la coada cazmalei, pentru doamnele care au nevoie de ajutor în gospodărie. Pot să aduc corespondența de la cutia poștală de la parter pînă la ușa apartamentului pentru doamnele care au fantezii cu poștași sau nu mai au nici o fantezie, dar suferă de astm. Deci, nu ratați ocazia, sînt eu, Gigi de pe 313, ăla care pipăie cucoanele pe fund cînd le ajută la coborîre.

Casa Nova nu-i acasă

Din lac în struț

148.FAMILIE de struti, 2 femele + un barbat, varsta de 2 ani; [redacted]

Maricica, Vetuța și Oswaldo formau un cuplu de struți perfect. El se purta ca un mascul adevărat: o zi îi aducea flori Maricicăi și-o bătea pe Vetuța, o zi îi aducea flori Vetuței și-o bătea pe Maricica. După un timp, el a început s-o neglijeze pe Vetuța și s-o bată doar pe Maricica. Dar de cînd nevastă-mea a chemat caravana *Din dragoste,* lucrurile pare c-au intrat în normal. Nu știu ce le-o fi spus domnul Mircea Radu, n-am auzit, fiindcă nevastă-mea urla ca disperata din cauză că tocmai o băteam cu furtunul, de nervi că mi i-a adus pe ăia acasă. Nenorocita a și fugit cu mașinistul și cu macheuza și mi i-a lăsat mie pe-ăștia trei pe cap. Cît sînt la serviciu, îi las singuri acasă, iar cînd mă întorc îl găsesc pe bietul Oswaldo sleit de puteri. Cred că Maricica și Vetuța îl pun să facă surmenaj à trois, ca să-l sleiască și să nu le mai poată bătea p-ormă. Sau invers? Poate că-l pun să le bată pe-amîndouă deodată pînă-l epuizează, ca să nu le mai obosească p-ormă cu sentimentele lui curate.

Emu Nicholson

condica de sugestii și reclame

Cine se simte fără de „P“ să arunce primul piatra

Cetățenii știu cum vor să arate aleșii lor

Ce candidat vrem la toamnă pe listele electorale? Să fie grăsuț, slab, înalt, să aibă prestanță, să fie inteligent? Alegătorii au propriile lor criterii de selecție de care politicienii ar face bine să țină seama! Liderii politici caută modelul parlamentarului ideal. Cetățenii și-au format deja o părere. Să fie înalt, fără burtă și cu urechi mari. Cât privește calitățile morale... cinstea este pe primul plan. Așadar parlamentarul trebuie să fie un atlet între două vârste, înalt, frumos, fără burtă și îmbrăcat elegant. În viziunea cetățenilor în nici un caz nu va trece testul o persoană mică de statură îndesată și corpolentă. Dar asta în ceea ce privește fizicul. Cetățenii sunt mofturoși și în privința calităților morale. Deși cetățenii sunt cei care votează în toamnă, listele sunt întocmite de liderii politici. Rămâne de văzut dacă vor ține cont de criteriile alegătorilor.

Deputatul PSD de Vrancea, Miron Tudor Mitrea - "un atlet între două vârste, înalt, frumos, fără burtă și îmbrăcat elegant"

Ziarul local *Milcovul* a descoperit cum arată politicianul ideal în ochii alegătorilor: „între două vîrste, înalt, frumos, fără burtă și îmbrăcat elegant“. Adică, spune ziarul, exact ca Miron Mitrea, care pe deasupra mai e și atlet. Rezultatele acestui așa-zis studiu cu nuanțe de părere au fost publicate într-un articol din care lipsește „P“-ul. Nu e limpede din ce motiv lipsește, dar e de bănuit că au uitat cei de la PSD să-l dicteze la telefon. Așa cum au uitat să dicteze că politicianul ideal mai are și alte trăsături, ca: poartă mustață, nu încurcă niciodată frîna cu accelerația (habar n-aveți ce important e) și poate băga marșarier la Raba din prima (habar n-aveți ce complicat e).

Raba lui Dumnezeu

NASA-I românul cînd se-mbolnăvește

DIAGNOSTICARE CU O NOUA TEHNOLOGIE !!

Aparatul QX (pus la punct in laboratoarele NASA in vederea investigarii participantilor la programul spatial APOLLO 12)masoara peste 8000de substante din organism,precum si modificarile acestora,diagnosticind practic orice afectiune acuta,subacuta sau cronica.

Aparatul identifica afectiunile organelor interne(rinichi, ficat,pancreas,sistem osos,muscular,nervos) nivelul enzimelor,vitaminelor oligoelementelor si predispozitia catre anumite maladii(diabet,hepatita,cancer).

Aparatul este capabil chiar de previziune in sensul depistarii timpurii a acesto maladii.

Rezultate deosebite in tratarea:diabet,cancer,leucemie,ciroza, hepatita,prostata si multe alte afectiuni.

Intregul proces de analiza dureaza 3-4 minute si are loc in mod automat.

Se mai analizează următoarele:

- Intoleranțe la alergii și la alimente
- Nivelul mineralelor
- Deficiente vitaminice
- Nivelul acizilor grasi si enzimelor
- Hidratare si oxigenare
- Energia meridianelor
- Nivelele hormonilor
- Functionarea glandelor hormonale
- Problemele dentare și incompatibilitățile cu
- materialele folosite
- Electro-cardiograma
- Starea organelor factori de mediu
- Undele EEG
- Răspunsul electro-muscular EMG
- Testarea inteligenței

Dacă te doare capul, mergi la un doctor de capete care îți dă un medicament ale cărui efecte secundare te trimit la un doctor de ficat care te trimite la unul de stomac și tot așa. În general, traseele astea ți le poți permite ca om obișnuit și, mult mai bine, ca pensionar. Dacă ești însă cosmonaut și pleci dimineața cu treabă pe orbită, e musai să știi din timp despre orice beteșug care ar putea să-ți compromită misiunea. Tocmai de aceea NASA s-a gîndit la un aparat naturist-ecologic și complex la care, o dată conectat, afli totul despre tine: ai ulcer sau ești prost de bubui, ești compatibil cu berbecul sau intolerant la musaca, ți-e frică să umbli singur noaptea prin Univers ori trebuie să-ți repari dinții, palpitațiile sînt de la Geta de la parter sau doar de la cafea, nimic mai simplu, dai trei sute de mii și afli. Acum și în România!

EKGheorghe

comunicare pe care

Numerele mari se scriu cu cifre

Numele mari se scriu cu Litere, spre deosebire de numele mijlocii, care s-ar putea scrie, în consecință, cu Politehnică, Petrol și Gaze, Medicină ș.a.m.d. Mai sunt și gradele, care se scriu cu Drept, Acad. Mil., Pol., SRI, Pomp., Stop. Pe urmă, sunt numele mici și foarte mici, care se scriu cu pixul, alături de nr. tel. și perv. pref., se scrijelesc pe copaci, pietre și monumente istorice WITH LOVE, se spray-ează sau se mânjesc de-a dreptul pe unde te prinde nevoia de scris. Dar să revenim la numele mari, care fac parte dintr-o campanie eroică pentru Facultatea de Litere a Universității București. E emoționant să vezi că o școală atât de îndepărtată de acest *mânca-ți-aș* omniprezent, rostit de cei care abia pot să-și scrie numele cu litere mari, se comportă ca un inamic al detergentului obișnuit. Așa cum gospodinele fără identitate academică își legitimează reușitele pe plan textil cu un detergent neobișnuit, niște nume cunoscute realizează un testimonial despre importanța Literelor în viața lor. Asta ar trebui să-i facă pe toți ochelariștii acneici și pe toate fetele grăsuțe și romantice să bage dosarul la Universitate, pentru ca numele lor să se scrie cu litere la fel de mari ca și cel al poetului Vrînceanu Firea. Și așa se va fi și întâmplat deja: o proporție îngrijorător de mare de tineri își îndreaptă blugii cu talia joasă spre acest templu al reușitei lizibile, tocmai pentru a învăța să-și scrie numele cu litere – și mari, și mici. Nu toți reușesc să învețe să și-l scrie corect, după cum nu sunt în stare nici să vorbește corect, așa cum vor proceda și viitorii lor elevi. Mai nici unul dintre colegii mei de generație care aveau ce căuta în această școală nu-și putea argumenta f. serios prezența acolo. Nimeni nu se duce la Facultatea de Istorie ca să se facă Ștefan cel Mare. De aceea, sună strident metafora numelor mari când, lunar, în România, literele astea se măsoară f. trist în cifre mici.

Înainte să se abată democrația, cifrele nu puteau conta mult și Literele numeau un anumit spirit. Din fericire, pe atunci, nimeni în afară de Mircea Cărtărescu nu-și dorea să ajungă Mircea Cărtărescu. Acum, niște nefericiți sunt îndemnați să încerce, în timp ce profesorii sunt tratați ca niște instalatori de cuvinte, iar isteții înțeleg că acum numele mari se scriu cu cifre mari. Dar când cifrele vor putea fi plăcut traduse în litere, probabil că numele mari nu se vor mai scrie în limbi străine și mult mai puține prostii se vor scrie cu litere, literalmente, efectiv.

Răzvan EXARHU

răspunsuri la scrisori

N.V. (Iaşi): Caricatura ta, cu Ion Iliescu şi Moartea, care vine în locul Alianţei D.A. la consultări cu preşedintele ţării, n-are, după gustul meu, nici un haz. Nu moartea lui Ion Iliescu trebuie s-o dorim, ci moartea mentalităţilor noastre provinciale (era să scriu moldoveneşti) care de paisprezece ani sînt mai puternice decît ceea ce dorim de fapt: o democraţie autentică.

Liviu Lukoil (Bucureşti): O să-i dau scrisoarea dvs. lui Liviu Mihaiu, care e specialist în PETROM. Nu ştiu dacă o să-i folosească la ceva, deoarece între timp domnişoara PETROM s-a căsătorit binişor. Şi aud că a fost luată de la părinţii ei drept fată mare. Acum, dacă îşi mai ridică poalele în cap, nu e treaba noastră, e treaba soţului.

Dănuţ Paul (Baia Mare): Felicitări! Să monitorizezi „100 de numere consecutive“ şi apoi să întocmeşti un top, nu e de colea. Aşadar, Agenţia Ta de Monitorizare a *Academiei Caţavencu* crede că la top-rubrică lucrurile stau aşa: 1. *Jurnalul lu' Tetelu;* 2. *Senzaţionalele voturi…; Trampa şi ecranul;* 3. *România, mici fragmente de neant* şi *Aberaţia de libertate;* 4. *Coasa lux* şi *România, ţară de păcat;* 5. *Reportaj cu ţara de gît; Avem o ţară, cum procedăm?* Din păcate, spaţiul nu-mi permite să transcriu tot top-ul tău. O să-i spun lui Vergilică să bea în cinstea ta. Te asigur că o să bea beton. Nu pot, din păcate, să-ţi spun cine scrie *Tetelu.* Pot să-ţi spun că e tînăr şi haios, a terminat Dreptul, a făcut armata la cererea lui, conduce o motocicletă şi iubeşte pisicile. Nu pare însurat, dar nu bag mîna-n foc că nu e. O să-l întreb.

Vasile Urzică (Dumbrava Roşie, jud. Neamţ): Mă bucur că aţi fost şi aţi rămas „disident“. Din păcate, nici măcar disidenţilor nu le publicăm poeziile.

Florin Lucian Mamolescu (Focşani): Textele tale sînt corecte, dar cam atît. Cu mai mult haz e textul intitulat „Brichetele dăunează grav sănătăţii“. Semnăturile au umor, dar, din păcate, numai ele. Mai trimite!

Cezanne, deschide-te!

Două Cezanne-uri, un Sisley şi o statuetă de Camille Claudel, la vreo 3 milioane de euro, din colecţia unui parizian, au devenit subit artă impresionistă abstractă. Concret: ele nu mai existau, omul rămînînd doar cu impresia că le-a avut. Ele au fost găsite de poliţie într-un cort al unor români de la marginea Parisului. Le-or fi furat cu pisica de pe sîrmă, cînd le lăsase Cezanne la uscat. Dar ce, lingurarii şi ursarii cubişti sau impresionarii şi cubarii n-au dreptul la un cort mai artistic, de sticlă? Cu o statuie pe terasă sau o pictură în liftul exterior al cortului? Cu o Mona Lisa la bricheta căruţei şi-o Capelă Sixtină pictată pe interiorul coviltirului? Sau o floarea-soarelui şi ceva bostan a lu' nebunu' ăla de i-au tăiat urechea recuperatorii?

Rrombrandt

coasa lux

Statistic, cauza numărul unu a morţilor în lume o constituie accidentele rutiere; vezi şi şoferul bulgar de camion decapitat recent de irakieni. La fel au păţit şi nişte pietoni cehi care traversau pe roşu. Poliţistul a văzut semaforul şi i s-a făcut roşu în faţa ochilor. I-a somat, cu un foc de avertisment, după care, văzînd că aceştia nu se opresc, le-a aplicat o jumate din minim în 48 de ore, adică i-a împuşcat pur şi simplu. Vorba aceea: treci strada şi nu ştii ce ţi se poate întîmpla. Bine că n-a dat vreo maşină peste ei şi bine că agentul i-a împuşcat la timp, că iresponsabilii ăştia erau în stare, Doamne fereşte, să-ncurce şi circulaţia. Vedeţi ce-nseamnă un poliţist care aplică legea la sînge? Sîngele pietonilor. Păi, dacă ăsta mă prinde că nu port centură cînd merg cu bicicleta, e în stare să-i împuşte pe toţi ocupanţii autovehiculului plus rudele acestora pînă la gradul doi; sau dacă mă ia radarul prin Cehia, îmi trimite în plic fotografia plus niscaiva gloanţe. Chit că întîmplarea asta ne-nvaţă că niciodată nu poţi fi îndeajuns de prudent, noi ne facem datoria şi vă reamintim cîteva norme de siguranţă în trafic: puneţi-vă întotdeauna prezervativul atunci cînd şofaţi; tot pentru un plus de protecţie, doamnele care conduc cu viteză pot recurge la al doilea ABSorbant; evitaţi grăsimile animale, sosurile şi dulciurile care pot crea, în timp, probleme cardiace; după două sticle de whisky, nu exageraţi cu cafeaua sau cu ţigările înainte de a vă urca la volan (mai ales hipertensivii); iar dacă v-aţi încins cu o sticlă de vodcă şi conduceţi, să nu beţi apă rece ca să nu faceţi aprindere la plămîni.

Giro far niente

Săptămîna străinilor

● În Japonia, înghețata are nevoie de popularitate. De aceea, pentru a atrage mai mulți clienți, Societatea Japoneză de înghețată a pus pe piață un nou gust, și anume *carne de cal.* Se pare că faptul că sînt pe locul 17 în clasamentul mondial la consum a condus la arome noi și ciudate, create de niponi. Din aceeași gamă mai sînt și cele cu gust de cactus. Nu cunosc pe ce loc sîntem noi, românii, dar să știți că mie nu mi-ar strica niște înghețată cu gust de lichid de frînă sau chiar cu gust de Domestos. ● Recent, oamenii de știință americani au creat un dispozitiv care elimină 99,99% din bacteriile aflate în orice lichid. Astfel, soldații americani pot să savureze mîncarea deshidratată, folosind propria urină. Păi, la noi se știa de mult chestia cu pipi care e bun de mîncat. Bivolaru acționa încă de pe vremea lui Ceaușescu, și nici nu avea nevoie de aparate speciale foarte costisitoare. Mă întreb dacă pe vremea aia servea doar pipi cu soia. ● În orașul italian Monza s-a scos în afara legii ținerea în acvarii ovale a peștilor aurii, deoarece aceștia au o vedere distorsionată asupra vieții. De asemenea, se presupune că în urma acestei distorsionări peștii au tulburări grave de personalitate. Cică în loc de aurii se credeau căcănii. ● În parlamentul Croației unul dintre aleșii poporului a fost descoperit uitîndu-se la un film interzis minorilor pe laptop-ul personal. Acesta a vizionat timp de 5 minute filmul, deși ar fi trebuit să dezbată un articol de lege despre siguranța șoselelor. Bineînțeles, el dorea să aprofundeze studiul de caz al ciorăpeilor de cauciuc.

AgenCIA de presă

Meteo

În sfîrșit, a venit și *Vremea* noastră!

E bine? Mai vreți, da? Corpuri de intelectuali prăjindu-se la soare, minuni ale naturii cu două picioare, perfecțiuni umane neatinse decît de oamenii de la *Aici Meteo Academia Cațavencu!* Fără plasticuri, fără silicoane, fără casetofoane. Fără motociclete, fără paiete, fără piscina lui nu-știu-cui, fără revistele preferate din WC-ul lui nu-știu-care. Veniți de luați lumină! Veniți de luați contre-jour și noapte americană de la tata! Senzațional! Doamnelor și doamnelor, așa cum nu i-ați văzut niciodată de cînd scriu în revistele dumneavoastră preferate: 4... 3... 2... 1... Și! Cannes la noi, la nimenea!

ALEX. LEO ȘERBAN și IULIAN TĂNASE VĂ PREZINTĂ VREMEA

„Noi de la ploaie folosim: apa, grindina, inundația și torentul. Pentru că la noi în țară plouă mai frumos decît la munte. Trăiască vremea din România, pentru că la noi plouă și cu broaște! Noi de la broască folosim numai picioarele, yala și Volkswagenul!“

Jurnalul lui Tetelu

Nu murim decît o dată. Ne reîncarnăm cu fiecare gagică. Viaţa de după moarte există – cel puţin pînă murim. Bun – acum să ne şi rîdem, oricum muriţi cu toţii. Lectură pl.!

1[30] AM VISAT O ÎNTREBARE: URANIUL DĂ COLESTEROL? DACĂ FACI PLAJĂ PE UN ZĂCĂMÎNT DE URANIU, FACI COLESTEROL LA COAE? (DA DACĂ MĂNINCI CÎCAT, FACI COLESTEROL?)

8[40] AM VISAT CE NUMI PLACE MIE LA FEMEELE DIN ROMÎNIA: PARCĂ SENBRACĂ DE LA MCDONALT RĂTOIU! FEMEEA ROMÎNCĂ E PREA PLINĂ DE ACESORIIII, E CA BICMACU: ŞI UN PIC DE RUJ, ŞI UN PIC DE CUREA, ŞI UN PIC DE PARFUM, ŞI UN PIC DE CARNE, ŞI UN PIC DE CUR, ŞI UN PIC DE CURVĂ, ŞI UN PIC DE BIZNIS ŞI DE CINCI ORI PE LUNĂ, CÎN VREI ŞI TU, SE SCUZĂ CĂ E PE KECIAP!!

9[40]: CÎCAT!! 9[50]: CÎCAT DE LA 9[40] LA 9[50]!! SAMBĂTAT ALDE MITREA CA PORCIII DUPE CE A VĂZUT MECIU CU DOROVFTEI ÎN LABORATORU DE METAFIZICĂ AL MAFIEI! ŞA DĂRÎMAT PROŞTIII MULAJU LU KANT ŞI SCHELETU LU HEIDEGHEAR DIN LABORATORU DE METAFIZICĂ, PLUS ĂLEA 28 DE ACORDEOANE CU BACH! ŞA CĂZUT EPRUBETELE CU CONEAC, DEZAKTRU, PESTE NAVETELE CU SUBSTANŢE FIZICE ŞI METAFIZICE – ŞA FĂCUT REAGŢIE CHIMISTĂ ŞI NEAM CÎCAT ÎN EA DE METAFIZICĂ VRO 2 LUNI DEACUMA NCOLO!! ÎNCULŢIIIIIIII! SĂ VĂ FACEŢI VOI ALTĂ METAFIZICĂ, BĂ MANELIŞTILOR, E ULTIMA OARĂ CÎND VĂ MAI FAC CURAT ÎN METAFIZICĂ, ÎN CUR PE MĂTA DE GOLANI!! VĂ MAI DĂ SULEA CHEILE DE LA METAFIZICĂ!!

14[30] MITREA MANIVELU ARE O [redacted] NOUĂ IDE: AR VREA SĂ ŞI APRINDĂ FLACĂRA OLIMPICĂ LA OGLINDA DE LA JIIP!

16[50] ŞI TOTUŞ! ZIOA ÎN CARE MAM ÎNDRĂGOSTIT DEFINITIV ŞI IREPETABIL DE ELE: EA PLÎNGEA ŞI O SUGE-A. SUBLIM! CÎT ALT TRUISM, NU O SĂ ÎNTÎLNEŞTI NICIODATĂ LA UN BĂRBAT! ATUNCI MEAM DAT SEAMA CĂ NU POT TRĂI FĂRĂ ELE! (OMAGIU, FĂ)

23[19]: RUGĂCIUNEA. DOAMNE, TE ROG IEU, AŢ VREA SĂ GĂSESC PE STRADĂ UN OZN CU CHEILE DE CONTACT ÎN EL!!

munca cu cartea

Spovedania unui convins

După mai puţin de un secol de la încarnarea leninistă a comunismului în Rusia, marxist-leniniştii au ajuns să pară doar nişte curiozităţi antropologice, asemănători cumva aborigenilor australieni, iar arealurile lor să semene cu nişte mici rezervaţii de sclavi ce-şi aşteaptă înfometaţi sfîrşitul, cîntînd voioşi osanale, cu pistolul la ceafă, pentru tătuca Fidel Castro sau mămuca Kim Jong-Il. Cu siguranţă, odată cu moartea acestor ultimi stalinişti exotici vor dispărea şi enclavele fericirii forţate instaurate de ei. Acum, la crepuscul, scăpaţi de reiterarea insipidă a dogmei marxiste, e fascinant să pricepem resorturile profunde ale celor care şi-au pus viaţa în slujba revoluţiei şi să reconstituim fantasma fericirii şi bunăstării egalitare care le-a bîntuit minţile. Unii reuşesc să ni se spovedească mai mult decît convingător. Joshua Muravchik este unul dintre ei. Evreu născut în America dintr-o familie de emigranţi ucraineni, adepţi militanţi ai socialismului, Muravchik a crezut în raiul proletar şi a fost un soldat care şi-a lăsat tinereţile pe frontul anticapitalist, în tranşeele firavei mişcări comuniste americane. Scăpat din mrejele iluziei, Muravchik reconstituie istoria ideilor socialiste* de la Babeuf şi Fourier pînă la triada Clinton-Blair-Schröder şi diluarea contemporană a social-democraţiei cu toate temele clasice ale dreptei, oferind sentimentul demontării propriei biografii intelectuale. Iar dincolo de acurateţea arheologică a decopertării straturilor de idei, impresionantă este verva cu care este regizat acest teatru de umbre. Marx şi Engels, Bernstein şi Kautsky, Mussolini şi Lenin sînt personaje proaspete, vii, carnale, fără nimic din aura de vedete mistic-revoluţionare din hagiografia oficială sau din nostalgiile lui nea Nelu. Căci, trebuie s-o spunem, Engels n-avea nici o crispare ideologică atunci cînd mîngîia cu stînga curul proletar al lui Mary Burns, iar cu dreapta ducea la gură paharul cu Bordeaux. Şi Marx putea lua lejer premiul Nobel pentru cerşetorie, după ce a dus-o toată viaţa ca un burghez infatuat, exclusiv din banii altora. Ultimul capitol, despre apariţia, avîntul şi decăderea chibuţului *Ginosar*, un fel de C.A.P. sionist multilateral dezvoltat, este cea mai scurtă şi sugestivă istorie a comunismului real pe care am citit-o vreodată. O istorie a unei religii egalitare şi milenariste în care anticorpii egoismului natural au halit încet, dar sigur, toţi virusii produşi în laboratorul minţilor bolnav-revoluţionare ale secolului XIX. Aşa că, dragi proletari din toate ţările, vedeţi-vă fiecare de treaba voastră!

Alin IONESCU

* **Joshua Muravchik, *Raiul pe pămînt – Mărirea şi decăderea socialismului,* Ed. Brumar, 2004.**

cronica pe lîngă teatre

Shake-ul viitorului

Veştile nu sînt dintre cele mai grozave: Gioconda a fost deja pictată, *Zabriskie Point* a fost deja turnat, Kurosawa şi-a filmat deja cîteva vise, Yves Klein a fotografiat deja *saltul în gol,* iar, din cîte se pare, Dumnezeu a creat deja lumea. În aceste condiţii, ce îţi mai rămîne de făcut ca artist? Expoziţia internaţională „Shake the limits“, de la Kalinderu MediaLab, ar putea fi un posibil răspuns. Din păcate, ea s-a închis – scuze! – la doar două zile după ce am ajuns eu la ea.

Finlandezul Roi Vaara îşi închipuie că dilema artistului este atunci cînd trebuie să aleagă între Viaţă şi Artă. Nimic mai fals! Ajuns la o intersecţie de drumuri, Vaara nu se poate deloc hotărî încotro să o apuce: vîntul suflă tare şi într-o parte, şi în cealaltă. Oare de ce? Situat la polul opus al înţelegerii, bulgarul Rassim încearcă să facă din propria-i viaţă o operă de artă. Bulgarul îşi aplică nişte corecţii la sînge. Din propria circumcizie, Rassim face o întreagă poveste, pe care o filmează şi o pictează. Românul Ciprian Mureşan joacă într-o fotografie mai veche, „Leap into the void“, din 1960, a lui Yves Klein. Trei secunde sînt suficiente pentru ca o fotografie în vîrstă de 44 de ani să se transforme spectaculos de previzibil. Portughezul Miguel Soares preferă gravitaţia şi printurile digitale în care se vede cum Terra este ameninţată de obiecte inexistente. Bulgăroâmânca Mihaela Kavdanska doarme pe unde apucă. Printurile ei, cu perne şi pilote aşezate pe stradă, lîngă gurile de canal, sau pe clădiri înalte, poartă titlul „Bednature“. Finlandeza Tellervo Kalleinen a călătorit, în ultimii trei ani, în diferite ţări, publicînd în ziarele locale următorul anunţ: „Gîndiţi-vă la un scurt film care să se desfăşoare în casa dumneavoastră şi lăsaţi o fată din Finlanda să joace în el“. Ea a filmat în 60 de case din Hamburg, Sankt Petersburg, Tallin, Islanda şi Los Angeles în căutarea fantasmelor celor ce locuiesc în ele. Rezultatul: un proiect video intitulat „In the middle of the movie“. (Între noi fie vorba, cele mai multe dintre filmele astea scurte sînt mai degrabă puerile decît scurte; într-o cameră, un tip se „luptă“ cu două tipe, bătălia se încheie incert, concluzia exprimată fiind aceea că şi femeile pot fi la fel de puternice ca bărbatul!) Românul Cristian Pogăcean e un artist care *crede.* „Video Cross“ este o proiecţie cosmică a Universului pe un ecran în formă de cruce. „Video Cross“ mi-a plăcut cel mai mult, iar Pogăcean poate fi trecut la categoria „Mari cosmici ai ecranului“.

Vlad PAVEL

autodenunţ

Scrisoare deschisă către Procurorul General al României

Stimate Procuror General, după cum probabil aţi aflat deja din presă, săptămîna trecută, procurorii din Sibiu l-au trimis în judecată pe Andrei Molnar, cetăţean româno-francez, pentru propagandă naţionalist-şovină. În rechizitoriu s-a menţionat, ca fapt incriminatoriu, şi că la domiciliul lui Molnar s-a găsit lucrarea *Antichristul* a lui Nietzsche. Faţă de acest ultim aspect, subsemnatul Iulian Tănase, cu serviciu stabil la *Academia Caţavencu,* declar că şi eu, ca şi cetăţeanul Molnar, deţin la domiciliul meu din sectorul 3, Bucureşti, lucrarea *Antichristul* a lui Friedrich Nietzsche. Deşi scrisă în 1888, cînd Nietzsche se afla încă în viaţă, lucrarea a fost publicată la un an după moartea autorului, mai exact în 1901. „Unii se nasc postum“, zicea Nietzsche, lucru perfect valabil şi pentru *Antichristul.* În româneşte, lucrarea aceasta a lui F.N. a apărut prima oară în 1920, la „Libr Stănciules-cu“, o ediţie cu multe greşeli tipografice, deşi traducerea lui George B. Rareş nu era rea. Ediţia din 1920 a fost reluată, în 1991, cu greşeli cu tot, de Editura Eta din Cluj. Personal, deţin la domiciliu *Antichristul* din 1996, apărut în Biblioteca „Apostrof“ în traducerea lui Vasile Muscă. Lucrarea mi-am achiziţionat-o în 1997, pe 15 ianuarie, de ziua lui Eminescu Mihai, şi am citit-o cîţiva ani mai tîrziu. Cartea e mişto, v-o împrumut cu o singură condiţie: să aveţi mandat de percheziţie cînd veţi veni să o luaţi.

Cu stimă,

Iulian TĂNASE

show biz da' culţi

...am încleiat citatul

„Simt şi eu nevoia să intervin în polemica dintre «reacţionari» şi «progresişti» care a învolburat recent cultura română“, scrie Ciprian Şiulea în *Adevărul literar şi artistic* din 20 iulie a.c. Ciprian Şiulea se situează de partea „progresiştilor“ şi calul de bătaie vor fi „reacţionarii“ Pleşu, Liiceanu şi Patapievici. Spre sfîrşitul articolului, intitulat frumos *Despre dialog*, autorul lansează un atac care se vrea nimicitor la adresa lui Patapievici. Citez: „În *Omul recent* scrie negru pe alb: «dacă admitem că Dumnezeu există, nu putem să mai admitem, în acelaşi timp, că opinia trebuie în mod pozitiv să prevaleze asupra *Scripturii*, aşa cum ar pretinde principiul democratic, potrivit căruia baza guvernării este opinia majoritară» (p. 370)“. Pe baza acestui citat din *Omul recent,* Ciprian Şiulea trage următoarea concluzie: „Este însuşi crezul fundamentalismului: ca societatea să fie condusă pe baza legii divine, nu a legilor alcătuite de oameni. Adică o concepţie sinistră şi aberantă. De altfel, doar o reciclare, la noi, a clasicului argument legionar că democraţia şi creştinismul sînt incompatibile.“ Dîndu-şi seama că a sărit cam tare peste cal, Şiulea revine la sentimente mai „bune“: „Totuşi, nu se poate spune că H.-R. Patapievici este un fundamentalist...“, asta după ce demonstrase „negru pe alb“ ce idei reacţionare se află în capul lui Patapievici. Cum citatul pare să susţină foarte bine acuzaţia, mi-am zis că n-ar fi rău să văd cu ochii mei ce scrie la pag. 370 din *Omul recent*. Şi, bineînţeles, una vorbim şi alta fumăm, vorba poetului. Începînd de la pagina 369, Patapievici trece în revistă argumentele folosite împotriva democraţiei şi demonstrează că datorită acestor argumente „democraţia nu poate fi apărată pozitiv“. Citatul folosit de Şiulea arată în realitate aşa: „Pe de altă parte, acesta este şi motivul pentru care democraţia este atît de slabă în faţa atacurilor care vin din direcţia *teistă*. Argumentul este următorul:“ şi urmează citatul pe care îşi bazează Şiulea atacul. Orice om cu un minim bun simţ îşi dă seama că Ciprian Şiulea a procedat ca un măgar, bazîndu-se pe lenea noastră şi, eventual, pe invidia care ar putea să ne macine în faţa succesului pe care *Omul recent* l-a avut. ● Pentru a lămuri complet lucrurile, iată ce scrie Patapievici la pagina 372 din cartea deja pomenită: „Dimpotrivă, dacă ne gîndim la tot ceea ce i se poate substitui atunci cînd îi negăm principiul – tiranie, dictatură, despotism, totalitarism –, democraţia este *singurul* (s.a.) tip respirabil de societate. Dar, şi acest lucru este esenţial pentru scrupulul nostru de probitate, justificarea ei nu poate fi decît negativă. Numai confruntată cu faptul că tot ceea ce i se opune este inacceptabil, numai astfel îşi recapătă democraţia adevărata ei semnificaţie – de sistem politic inconturnabil.“ ● Să nu-ţi placă H.-R. Patapievici e una, dar să foloseşti în mod necinstit un citat fiindcă nu-ţi place Patapievici, e cu totul altceva. Îmi pare rău, dar pentru mine Ciprian Şiulea s-a descalificat ca intelectual. Nu am nimic cu omul Şiulea, deoarece pot înţelege mizeria morală, ura, invidia care îi macină pe mulţi dintre noi. **(Şt. A.)**

gazeta sporturilor

Dorofteiul lui Eminescu

De mult nu s-au mai trezit românii atît de devreme. Sau, mă rog, nu s-au culcat atît de tîrziu. Cam de prin '76, de la Montreal, cînd își puneau ceasul să sune în viul nopții, ca să-i vadă boxînd pe frații Cuțov. Astfel urcați în ring, ancorați în sinergia pumnilor, cu ochii învinețiți doar de nesomn, putem zice că am avut ce vedea și de data asta. Chiar ca simpli microbiști de fotbal, care știm că pentru o directă la figură se acordă direct cartonașul roșu, zău, am apreciat și genul acesta de spectacol sportiv. Bunăoară, partida dintre Francisco Panchito Bojado și Jesse James Leija, cîștigată de cel din urmă, prin decizie la puncte, ni s-a părut, ca amatori, o bună propagandă pentru boxul profesionist. S-au împărțit pumni cu nemiluita, nici unul dintre combatanți n-a refuzat lupta, iar în final victoria bătrînului Leija (38 de ani) a fost, în opinia noastră, pe cît de surprinzătoare, ei bine, pe atît de meritată. Merita să rămînem treji. Inclusiv peisajul sălii din Atlantic City (acest Las Vegas al East Coast) era, în sine, un spectacol. Ca niște cinefili hrăniți cu pelicule în domeniu – de la *Rocco și frații săi* cu Alain Delon pînă la *Rocky Nuștiucît* cu Sylvester Stallone – am savurat amplele cadre generale și furtivele gros-planuri, în care răsăreau destule figuri cam dubioase, cum nu puține foiesc în jurul ringului. Ce mai, totul a fost foarte interesant. A, era să uităm, au mai fost și niște comentatori de la fața umflată a locului și ziceau ceva cam de genul „este meciul secolului pentru noi" și „soldații americani vor avea ocazia să vadă cum se bat românii". I-am crezut. Numai că, după prima rundă, am dat fuga la bucătărie să nu dea cafeaua-n foc și, cînd ne-am întors, gata, Gatti, se gătase. Meciul secolului nostru n-a durat mai mult de 343 de secunde. Leonard Dorin „Moșu" Doroftei zăcea răpus ca Teiul lui Eminescu doborît de furtună. Nu ne-am ofticat extrem de tare. Uneori se mai întîmplă: te încălzești o oră jumate pentru o partidă și se termină după numai cinci minute, abrupt din cale-afară. Mă rog, afară și zorile se deschideau ca arcada unui boxer surprins cu garda descoperită, începea deja o nouă zi, iar un lăutar din Ploiești îngîna trist: „Doroftei e cu onoare și nu-i, Doamne, ca oricare". Vezi, Moșule, noi de-asta te iubim! Pentru că, hai s-o zicem pe-a directă de-a dreapta, mulți români se recunosc în Doroftei. Ne lăudăm că batem tot ce mișcă-n lumea asta pînă cînd ne trezim buimaci pe podea. Și nu-ș' de ce ne cam doare ficatul.

Viorel MOȚOC

Domnu'
Năstase, eu am stat cinci minute în ring şi am luat 500.000 de parai. Asta înseamnă 100.000 de coco pe minut. Dar dumneavoastră o să-mi spuneți că se poate lua şi mai mult. Apropo, ia zi, moşule, de cîte minute zici că rezişti în funcţia de prim-ministru?

Încă groggy după năpraznica lovitură de dreapta încasată de la electorat direct în urnă, Adrian Năstase refuză să învețe de la Doroftei cum se cade cu demnitate

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

Știți că Gigi B. și Mitică D. s-au aprins rău de tot de la nenorocitele de drepturi de televizare a meciurilor din Divizia A. Pe scurt, pentru cei care au fost atenți mai mult la box și la oină: reprezentanții echipelor Steaua, Dinamo și Rapid (adică Gigi B., Nicolae B. și George C.) au zis că nu li se pare corect ca pe drumul dintre camera de luat vederi și buzunarul jucătorului Pompiliu Stoica, să zicem, să stea cu sacoșa două entități care să ciuguleasc-că comisioane: Liga lui Mitică D. și o firmă de intermediere a drepturilor TV. Adică Liga Profesionistă negocia cu firma asta, firma asta negocia la rîndul ei cu posturile curioase și așa se năștea cotele încasate de cluburi. Cei trei voiau ca, după modele occidentale, să-și negocieze singuri, ca niște oameni mari și responsabili, sumele pe care să le primească de la televiziunile care le transmit meciurile. Booon. După această scurtă istorie, trecem un pic la legendă. Cică în cazul lui Gigi B. și al echipei sale se discuta, în cazul în care ar fi negociat singur, de următorii saci cu bani: PRO TV oferea 1.000.000 de dolari, Prima TV dădea 500.000. Mă mir că nu a sărit și OTV la cap: îl lăsa pe patronul din Ghencea singur, vreo patru nopți, îi aducea trei spărgători de binefacere, vreo doi cămătari cinstiți, un violator de treabă și se scotea.

Eva Henţigova

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Un roman rupt în fund

Ministerul Administraţiei şi Internelor a anunţat un concurs de romane poliţiste a căror acţiune să fie inspirată din realităţile de după '89. Cică romanele vor fi scrise de echipaje formate din cîte doi poliţişti: unul care ştie să scrie, altul care ştie să tragă linii de dictando pentru manuscris.

Căzuţi în limba română după Lia

Lia Roberts a fost la Izvoru Mureşului, unde a fost aleasă Miss în '68, cînd era în tabără. Cînd ziariştii au întrebat-o despre campania electorală, Lia a evitat răspunsurile, spunînd: „Eu nu vreau să mă calific înainte de a mă descalifica". Asta o fi strategia lui Dick Moris: s-o bage pe Lia în turul II după ce iese din primul.

Balegători de seamă

Un maramureşean din Culcea a reclamat la OPC că vaca pe care a dat 17 milioane nu are un „comportament adecvat" şi că „e cam leneşă şi personalitatea ei lasă de dorit". Inspectorii OPC veniţi la faţa locului au mai constatat că vaca mai are şi muşte în balegă.

Roşie şi negru

Chirurgul Ciomu, tranşatorul de penis, a declarat în faţa procurorilor că în timpul operaţiei, timp de 20-30 de secunde, a văzut negru în faţa ochilor. Trebuia să trimită o asistentă să-l excite pe pacient înainte, astfel poate n-ar mai fi văzut negru, ci alb.

Dama de caftelii

La Academia de Poliţie s-au înghesuit anul ăsta 26 de fete pe un loc. Unul dintre testele de la examen a fost: cîte poliţiste pot înşuruba un bec? Răspunsul: toate, dacă n-au bărbat acasă şi dacă becu-i uşor încălzit.

La muncă, nu la-ntins mîna spre ceruri

În satul Măcişeni, Galaţi, după ce majoritatea enoriaşilor au plecat la căpşuni în Spania, preotul s-a dus şi el acolo, astfel că, pentru cei puţini rămaşi, slujba a început să fie ţinută de popa din comuna vecină. Zilele trecute, însă, acesta şi-a anunţat noii enoriaşi că se cară şi el în Italia. Cică popa cel din urmă va munci în Italia ilegal, întrucît n-are carte verde. De rugăciuni.

Grigore după Ureche

contraeditorial

Ambasadorii din Levant

Odată cu venirea verii, ambasadorii cei mulţi ai României au declanşat asupra Occidentului un atac organizat pe două direcţii. Primul eveniment diplomatic a explodat acum două săptămîni în inima Franţei, acolo unde ţiganii specializaţi în portofele şi-au răsfirat pirandele, puradeii şi pancartele pe străzile unui Paris mut de uimire. Fioroasă în număr, răscoala rromilor noştri călători a fost categorică în cereri: stoparea persecuţiilor din patrie şi drept de muncă à l'étranger. Cum ar veni, puţină legitimitate pentru operaţiunile din metrou, din autobuz şi de pe bulevardele aglomerate.

Al doilea mare elan românesc, de departe mult mai consistent, s-a declanşat pe direcţia sud-sud-vest. De astă dată, năvălitorii erau plecaţi în căutarea odihnei şi huzurului, pe meleagul vecinilor noştri levantini, grecul şi turcul. Cu propriile portofele pline, turiştii clasei mijlocii au invadat coastele Antaliei şi Arhipelagul, fixînd standarde complet neaşteptate pentru imaginea unui neam care şi-a clădit renumele prin rapoartele exasperate ale poliţiei germane.

Acest val sudic de migratori pozitivi, revărsat peste insulele Eladei şi plajele Înaltei Porţi, a trezit la viaţă turismul uşor aţipit în cele două state NATO. Căci, între parcimonia turistului francez, temperamentul calculat al celui nordic şi cumpătarea scoţiană a englezului, darea de mînă a românului străluceşte ca o nestemată în ochii proprietarului de tavernă sau hotel. Românul în vacanţă e o specie dedicată trup şi suflet hedonismului extrem. Consumul în exces, largheţea unei pungi acumulate cu sîrg un an întreg, profunda înţelegere a bacşişului de cîrciumă şi o aplecare specială spre cherchelirea nelimitată descriu profilul turistului român, un client ideal la care visează cu încîntare mii de localuri din fosta Grecie antică. Vacanţa însăşi e un moment al detentei totale, al relaxării cu orice preţ, cînd surmenajul din patrie poate fi vindecat doar prin epuizarea economiilor.

Coloanele clasei mijlocii care afluiesc spre paradisul greco-turc, printr-o Bulgarie pustie şi impecabil asfaltată, sînt presărate din belşug cu limuzinele ultimul răcnet ale clasei bogate de-a binelea. Sute de BMW-uri scumpe şi Mercedes-uri din clasa lux, înarmate cu plăcuţe de Bucureşti, bat de departe nu numai parcul auto greco-turc, dar şi pe cel aflat în proprietatea turiştilor nemţi, francezi sau britanici, mai puţin frămîntaţi de ambiţia epatării. Una peste alta, faima acestor români simpatici şi cheltuitori, izgoniţi de aiurelile lui Agathon pe ţărmuri străine, e incredibilă. Chiar dacă sînt uşor ridicoli în maşinile lor cumpărate prematur, chiar dacă mulţi reprezintă expresia căznită a unei bunăstări neverosimile, ambasadorii României de pe ruta sud-sud-vest au reuşit să cîştige stima tavernelor de pe coastele Mării Egee. E ceva, cu condiţia să nu le vină rromilor ideea unei manifestaţii la Atena sau Istanbul.

Doru BUŞCU

Săptămîna românilor

Năstase a vizitat Vîrful ONU

Adrian, my boy, stai liniştit. Noi, texanii, avem o vorbă: dacă ai bani să cumperi ţara întreagă, atunci la ce bun să te mai chinui să cîştigi alegerile?

Adrian Năstase şi George Bush, doi candidaţi la preşedinţie care, fiecare în ţara şi în felul lui, au boală mare pe democraţi

Pe premierul Adrian Năstase săptămîna trecută a românilor l-a prins în Statele Unite, printre americani, unde a avut de întreprins o vizită de lucru. Din păcate, aşa cum se întîmplă la noi cînd decolează vreo cursă cu destinaţia America, la bordul aeronavei s-au mai strecurat şi cîţiva călători clandestini, unul dintre ei fiind un anume A.N., preşedinte al PSD. Delegaţia românească odată ajunsă în State, fiecare şi-a văzut, natural, de treburile sale. Premierul a coborît din avion şi a vizitat Biroul Oval, în vreme ce preşedintele PSD s-a dat jos din trenul de aterizare şi a căutat o strategie pentru a contracara la viitoarele alegeri Alianţa DA: a prezidat o şedinţă a Consiliului de Securitate al Alianţei O, NU. Premierul Năstase s-a întîlnit cu George Bush şi i-a dăruit un curcubeu chinezesc din plastic care spune „Jos Iliescu!" şi se face tot roşu, în timp ce preşedintele Năstase şi-a lansat candidatura to the presidency of Romania. You know Romania, mistăr Bush… Romania from Budapest! ➠ A încetat din viaţă la numai 35 de ani sau, mai precis, a tras pe dreapta pentru totdeauna undeva între un stîlp de telegraf şi lada de gunoi a istoriei cea care a fost Dacia berlină. Şi asta din cauză că din spate îi tot dădea faruri să se dea la o parte una, Dacia Logan. ➠ Guvernul a dat campania electorală pe faţă: de la 1 august şi pînă la sfîrşitul anului, medicamentele pentru pensionari vor fi sponsorizate de CNAS în proporţie de 90%. „Veniţi şi luaţi de înghiţiţi cu apă, căci acesta este trucul meu!", o fi spus Adrian Năstase, în timp ce preschimba cîteva sute de mii de pacienţi în voturi şi bugetul de stat în firimituri. ➠ Altă dumă marca PSD: potrivit unui document strict secret, toată publicitatea plătită de către instituţiile de stat trebuie să fie aprobată de premierul Adrian Năstase. Nu cumva ca, din greşeală, nişte mii de parai să se scurgă în paginile vreunui ziar de opoziţie şi să încurce biznisul oamenilor ălora. ➠ Şoferii bucureşteni care i-au înjurat zilele trecute prin intersecţii pe piloţii MIG-urilor şi elicopterelor Socat care depăşeau pe sus şi fără să semnalizeze trebuie să ştie că a fost vorba de o paradă militară de Ziua Aviaţiei. Păcat că nu mai era pe-aici şi zeppelinul ăla umflat, cu reclama la BMW ultima serie, că tare aş mai fi urmărit şi nişte manevre de tragere aer-aer cu rachete Tomahawk.

Cronică a lu' Ştefan a Petrei

NĂSTASE, OIC'AR FI FĂCUT O FIGURĂ FRUMOASĂ ÎN AMERICA...
POSIBIL, DAR AM AUZIT CĂ PREŞEDINŢII DE P'ACOLO CÎND PLAC PE CINEVA, LE FĂTOAZĂ HĂINUŢELE!
MARACE.

Veşti bune

Eşti OMV cu mine, sînt PETROM cu tine

➠ Luni, cînd să facem gazeta dvs. preferată, cineva a oprit lumina la *Academia Caţavencu.* Răzbunarea PSD-ului? Nu ştim. Ce ştim este că în redacţie s-a încins cel mai puternic turneu de table din istoria Olimpiadei de la Atena. În concluzie, a fost un bun prilej ca să ne cunoaştem mai bine. Prinşi cu scrisul, nici nu ştiam că unii dintre noi au prietene, scriu poezii, au hobby-uri, pictează, se plimbă prin parc cu bicicleta şi se uită la meciuri de fotbal. Hai Steaua, Dinamo, Canalu Medgidia, Dacia Logan Brăila şi FC Stavarache Bacău!

➠ Cea mai mare societate românească de consum, PETROM, a fost preluată de austriecii de la OMV. Vestea bună e că austriecii au şi băgat banii: 699 de milioane de euro, banul jos. Ultimii investitori care au preluat PETROM-ul au fost: Iulian Tănase (de două ori – sîmbătă de 200 de mii şi duminică – tot de 200 de mii, fără plumb, de la pompa verde) şi Beni Goace (de 500 de mii, fără plumb). Tănase a mai preluat PETROM de 28 de mii (un LM albastru, fără plumb) şi, de asemenea, şi Goace – de 25 de mii (1 litru Cola).

Străbuna Vestire

5 948381 040015 30